

Rubin tiszteletdiplomában részesülnek

Palkó László (1910) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1066 Budapest, Oktogon tér 3.

Oklevél száma: 95/1939

Kelte: 1939. október 4.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Szakmai munkásságát már diplomája megszerzése előtt megkezdte, üzemtervező volt egy magánirodában. 1939-1940-ben Munkácson és Szolyván erdőrendezőként, illetve vasútüzemnél is dolgozott. 1940-ben Lénán erdőfelügyelő lett, majd az FM-ben dolgozott 1945-ig. Ezután a Budapesti Erdőigazgatóságon, majd a MÁLLERD-nél lett osztályvezető. 1947-től tervezési feladatokkal foglalkozott, főleg a háborús károk felszámolása, majd utépítés és gyümölcsösök telepítése volt a munkaköre.

1948 és 1950 között szakmai tanácsadó volt, majd rövid ideig a Váci Erdőrendezőségen dolgozott, később építésvezető az Erdőközpontban. 1950-1953-ig Szilvásváradon az Építésvezetőségen munkálkodott, több fontos feltárási utat épített meg.

1952-ben a Borzasi Állami gazdaságnál rizstelepek tervezésével és építésével foglalkozott.

1953-1954-ben géptelepvezetőként, majd banknál műszaki revizorként dolgozott. Itt a Keleti-főcsatorna építésének műszaki ellenőrzését látta el.

1954-1962 között börtönben volt politikai elítéltként. Ekkor a Faipari Vállalatnál, mint faipari technikus dolgozott.

1962-1973. között az ERDÉRT Vállalatnál tervezési és építési feladatokat látott el. Nyugdíjazása óta ugyanitt dolgozott tovább.

Társadalmi munka keretében előadásokat, tanfolyamokat tartott. Több kitüntetés tulajdonosa, újíto munkássága elismert.

1989-ben arany-, 1999-ben gyémánt-, 2004-ben vasoklevélben részesült.

Vasoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

Jekelfalussy Ferenc (Késmárk, 1921) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: SR 82103 Bratislava, Svidnicka 19. Szlovákia

Oklevél száma: 262

Kelte 1944. december 21.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Diplomája megszerzése után katonai szolgálatot teljesített, majd 1947-ben Zsolnán a fűrésziparban helyezkedett el és adminisztrátori munkakört látott el. 1953-tól az Erdészeti és Faipari Tervező Intézetben dolgozott, ahol erdei útépítéssel és más műszaki témákkal foglalkozott. 1961-ben áthelyezték Pozsonyba az Államerdészet Nyugatszlovák Igazgatóságához. Egy év múlva a DOPRAVOPROJEKT tervezőintézetben, majd a DOPRASTAV autópálya építő vállalatnál dolgozott. Itt a műszaki tervező osztály költségvetési részlegében, majd a kivitelezést előkészítő osztályon dolgozott. Országos jellegű nagy építkezések költségvetéseinek helyességét vizsgálta felül. E feladattal járta be csaknem az egész ČSSR-t Pozsonytól Prágáig. De életét és munkáját egyre nehezebbé tette felesége súlyos betegsége. Így feltétlenül állást kellett változtatnia olyat keresve, ahol kevesebbet kell utazgatnia. A pozsonyi DOPRAVOPROJEKT vette fel, mert szüksége volt olyan szakértőre, akik a különböző osztályok költségvetési részlegeinek munkáját irányítja és ellenőrzi. Kurzusokat tartott és készen kellett lennie bármilyen kétes kérdés gyors megoldására. Elismerést szerzett. Még idegen cégek is kérték ki gyakorta a véleményét. Ebben a munkakörben maradt nyugdíjazásáig.

De, hogy amit csinált, nem volt a hivatása, csak a kenyerre, mindjárt kiderült, amikor abbahagyta. Nem érezte hiányát. Érdeklődésének jobban megfelelő erdészeti tárgyú könyvekkel kezdett foglalkozni. Bejárta a Kiskárpátok erdeit, de vonzotta az azon túl, a Morva-folyóig terjedő Záhorie is, amely kb. 200 évvel ezelőtt futóhomokos terméketlen sivatag volt. Ma már erdei fenyővel eredményesen befásítva dúsan zöldellő táj, ahol egész különös, máshol nem található növénytarulások alakultak ki.

De ez az erdőjárás nem volt, nem is lehetett erdész-tevékenység, csak egy öregedő „mégis erdész” önmagát vigasztaló szórakozása.

Dr. Kondor Antal (Balozsamegyes, 1922) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Templom u. 1.

Oklevél száma: 234

Kelte: 1944. október 21.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Diplomája megszerzése után a Kőszegi Városi Erdőgazdálkodásán kezdett dolgozni. Innen bevonult és 1945-ben jött haza amerikai fogságból. Hazatérése után a Zalaegerszegi Erdőigazgatósághoz került, ahol Zalaegerszegen, Lentiben és Bánokszentgyörgyön dolgozott 1950-ig. Az év őszén Sopronban az Erdészeti Technikum és Szakközépiskolában helyezkedett el tanárként. Itt erdészeti növénytan, erdőművelés, mezőgazdasági enciklopédia tárgyakat és erdészeti gyakorlatot oktatott. 1969-ben megszerezte a mérnök-tanári, majd 1976-ban az erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet. 1977-ben doktorált „A gyapjas pille károsítás előrejelzése csereszekben” című témában. Szakirodalmi munkássága: 3 tankönyvet írt az erdészeti technikumok és szakiskolák részére, 3 tankönyvnek társszerzője, valamint jegyzeteket írt a technikum minősítő vizsgákhoz és a csertölggyel kapcsolatosan jelentek meg publikációi.

Aktívan 1985-ig dolgozott a soproni Róth Gyula Erdészeti Szakközépiskolában.

1992-ben Kaán Károly díjat, 2006-ban Bedő Albert díjat kapott.

Kóthy István (Érszöllős, 1919) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Deák tér 11.

Oklevél száma: 236

Kelte 1944. szeptember 29.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Még hallgató korában gyakornokként dolgozott az egyetem Erdőhasználati Tanszékén, majd diplomája megszerzése után egyetemi tanársegéddé nevezték ki. Itt dolgozott 1945. augusztus 4.-ig, amikor feljelentették, így a rendőrség politikai osztálya (ÁVH) letartóztatta. A lefolytatott Népbírói és NOT eljárások a hamis vád alól felmentették.

1946-ban, felmentését követően, előbb rövid időre a Balassagyarmati Erdőigazgatósághoz, később a Zalaegerszegi Erdőigazgatósághoz került. Itt a Tölöspusztai Fűrészüzem újraindítására és vezetésére kapott megbízást. 1947-től a zalaegerszegi Útfenntartó Vállalatnál építésvezetőként, 1951 januárjától a Zala Megyei Építőipari Vállalatnál műszaki vezetőként dolgozott.

1952. április 1-től 1953. május 1-ig a szombathelyi Dunántúli Fűrészipari Vállalatnál tevékenykedett, majd a 72. Építőipari Trösztnél folytatta szakmai munkáját. A Győri Útfenntartó Vállalatnál a szakaszmérnökség vezetője volt, majd az általa megszervezett és létrehozott soproni útépítő vállalkozásnál főmérökként dolgozott 1958-ig, amikor 1956 okán le kellett mondania egy meghurcolást elkerülendő.

1961-ig a soproni Földmérő Munkaközösség tagja volt, majd a Vas Megyei Tervezőiroda Általános Mérnöki Osztályát vezette. 1965-ben a Répceamenti Vízgazdálkodási Társulat vezetője lett, 1971-től a Duna-Tisza közti Meliorációs Vállalat Tervező Irodáját vezette nyugdíjkorhatárig.

Ez után, 1983-ig műszaki és gazdasági tanácsadóként, majd 1986-1989 között Bécsben tervező irodában dolgozott.

Perlaki Ferenc (Veszprém, 1921) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: A-7000 Eisenstadt, Esterházystr. 37.

Oklevél száma: 247

Kelte: 1944. október 21.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően katonai szolgálatra hívták be 1945 áprilisáig. 1946-ban a Pécsi Erdőigazgatóságához került beosztott mérnöknek, majd a győri Erdőigazgatóság Ravazdi Erdőgondnokságán, mint erdőgondnok dolgozott 1950 júliusáig. Innen a Soproni Tanulmányi Erdőgazdasághoz került előadói, majd üzemegység-vezetői beosztásba.

1952-1956 közötti időszakban a Soproni Erdőmérnöki Főiskola adjunktusa, illetőleg meghívott előadója volt az Erdőfeltárási és Gépesítési Tanszéken.

1956-ban Ausztriába került a Herceg Esterházy Uradalom Kismartoni (Eisenstadt) Központjába. Először Lékán (Lockenhaus) az erdei utakat tervezte. 1960-ban Lakonpakon (Lackenbach) az uradalom új fűrésztelepét építette.

1970-től a Központi Igazgatóságon teljesített szolgálatot, rövidesen főerdőmesteri beosztásban, majd 1968-ban az Uradalom Erdészetiének vezetője lett, ahol 28000 ha erdőbirtok kezelését irányítja.

1979-1982-ig egy építőipari cégnél helyezkedett el.

1982-ben visszatért az Esterházy Uradalomhoz, mint az Erdőgazdaság vezetője.

1985-1996-ig, mint erdőigazgató irányította a birtokot.

75 éves korában ment nyugdíjba.

Szakirodalmi munkássága. Üzemtervezési jegyzet (Soproni Erdőmérnöki Főiskola, 1953); Erdészeti géptan és gépesítés (Jegyzet, 1954, Erdőmérnöki Főiskola). Ezeken kívül több szakcikke jelent meg az osztrák Erdészeti Lapokban.

Munkásságának elismeréseként több kitüntetésben részesült: „Pro Universitate Soproniensis” (Erdészeti és Faipari Egyetem, Sopron, 1983), „A Hazáért és Szabadságért” 1956-os emlékérem (Bécsi Magyar Nagykövetség, 1991), a Burgenlandi Mezőgazdasági Kamara Ezüst érem fokozata (1995), „Pro Scientia” (Bodenkultur Egyetem, Bécs, 1997), a Burgenlandi Cserkészek kitüntetése.

1994-ben arany-, 2004-ben gyémántoklevélben részesült.

Munkálkodása a selmeci hagyományok életben maradásáért nemcsak a kritikus 1954-es időkben, hanem a hazán kívül Nyugat-Európában szétszóródott volt Soproni Főiskolai diákok összetartásához is hozzájárult.

Szádeczky Kardos Béla (Szeged, 1922) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: A-1130 Wien, Jagdschlossgasse 13/1/6+7

Oklevél száma: 253

Kelte: 1944. október 21.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Diplomája megszerzése után a Zsigmondy Béla Rt. alkalmazásában Kovácspatakon, majd Budapesten az összekötő híd építésén dolgozott. 1945 nyarán a Margithíd építkezését, azután a szabadkikötő újjáépítésében vett részt.

1946-1949 közötti időszakban a tiszai és dunai hidak építésében tevékenykedett.

1950-1955 között a Diósgyőri vasgyárban kábelalagutak, Nyíregyházán hidak, derítők építésénél és a Budapesten a Metro építésén dolgozott.

1955-1957 között Egyiptomban közúti és vasúti hidat épített. 1957-től az osztrák Mayreder Kraus vállalat alkalmazásában állt. A vállalat keretében, mint építésvezető, Duna erőmű, völgyzáró gátak, hidak, valamint a bécsi Metro mélyépítő munkáit irányította.

1992-ben a vállalat egyik igazgatójaként vonult nyugállományba.

Vas Ferenc (Vámosgyörk, 1921) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8505 S.W. 108. Street, Miami, Florida 33156 USA

Oklevél száma: 259

Kelte: 1944. október 21.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Diplomája megszerzése után 1945 és 1948 között a Verpeléti-, majd Cserépfalvi Erdőgazdaságnál erdőgondnok. 1948-1952 között a gyöngyösi fatelep erdőgazdasági és bányavasút, valamint a Korlátolt Közforgalmú Mátravasút üzemvezető mérnöke. 1952-1954 közötti években a Soproni Erdészeti Technikum tanára. 1956-ban az USA-ba került. 1957-1964 között a Dade megye területén úttervező- és vízügyi osztályon vízhálózatok tervezését és magán mérnökök terveinek ellenőrzését végezte.

1968-1972 között Miami város vízügyi osztályának vezető mérnöke lett. 1972-1987 közötti időszakban a város víz- és szennyvízkezelő műveinek általános és strukturális mérnöki osztályán szintén vezető mérnökként tevékenykedett. 1987-ben nyugállományba vonult.

Szakmai munkássága során a technikumi oktatáshoz írt könyveket Erdészeti géptan és Erdei vasútüzemek tervezése címmel.

Tagja a Magyar Mérnökök és Építészek Világszövetségének, a dél-floridai csoport igazgatója. A Kossuth polgári kör irodalmi körének alelnöke. A Fairchild Tropical Garden Society tagja.

Gyémántoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

Beély Miklós (Miskolc, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3525 Miskolc, Széchenyi u. 19. II/11.

Oklevél száma: 426

Kelte: 1949. november 14.

1949-ben a Miskolci Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat Fahasználati Osztályán kezdi pályafutását.

1950 végétől Miskolci Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat Szentléleki Erdőgondnokságán erdőművelő, majd gondnokságvezető.

1951 végén a Bükki Állami Erdőgazdasághoz kerül, mint gépesítési, vasútügyi, fahasználati, majd szállítási előadó.

1958-tól műszaki csoportvezető.

1960-tól a Közgazdasági Csoport vezetője, majd a Tervgazdasági és Kereskedelmi Osztályt vezeti.

1969-1971-ig a nyékládházai Mezőpanel Épületelem Gyárban létesítményi főmérnök.

1971-től a Keletbükki Állami Erdőgazdaságnál műszaki fejlesztési osztályvezető.

1977-től a Műszaki Fejlesztési és Ellátási Osztály vezetője, majd főosztályvezető.

1982-1985-ig Miskolci Fűrészüzem vezetője.

1985-től nyugdíjas.

Különböző kötélpálya szerkezeteket dolgozott ki a középhegységek nehéz terepeire. Kidolgozta a földmű és terméskő útalapok vibrálóhengeres építésének technológiáját, és gyakorlattá tette azt. Az ERTI külső munkatársaként 10 éven keresztül közreműködött az erdőfeltárás és a természetes erdőfelújítás kapcsolatára épülő komplex gépesítés kísérletekben. Tervezője és végrehajtója a Miskolci Fűrészüzem rekonstrukciójának. Nyugdíjazása óta szaktanácsadói, szakértői (igazságügyi szakértő), tervezési feladatokat vállal. Munkája során 16 esetben kapott elismerést, a kitüntetései között van a Munka Érdemrend bronz fokozata is.

Békei Tibor (Baja, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7633 Pécs, Lázár Vilmos u. 8.

Oklevél száma: 391

Kelte: 1949. február 14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Az oklevél megszerzését követően 1952-ig erdészeti szolgálatot teljesített, mint erdőtelepítő, erdőbecslő, majd a Szunyogszigeti vadbefogó építésében és üzemeltetésében vett részt. 1950-től ugyanitt üzemegység vezetőként teljesített szolgálatot.

Ezt követően jelentkezett bányamérnöki átképzésre, és az Ózdi szénmedence bányáiba került, ahol

1952-től átképzősként, majd a mérnökség vezetőjeként a bánya feltérképezése, az elővadások kitzúzése és irányítása képezte feladatát. Egészségügyi okok miatt a bányát elhagyta és 1956-ban áthelyezték a Vízügyi Szolgálathoz, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Ez idő alatt Baján, 1971-től Pécssett teljesített szolgálatot. Baján a Solt és a déli országhatár közötti Duna bal parti árvízi övezetek árvédelmi műveinek beruházási, felújítási, fenntartási, üzemeltetési, árvízvédelem-szervezési és szakhatósági feladatai tartoztak feladatkörébe. Pécsre történt áthelyezése után Baranya- és Somogy megye vízi létesítményeinek szakhatósági feladatairól gondoskodik.

Nyugdíjasként a Baranya megyei Trófeabíráló Bizottság tagjaként 1998-ig vett részt a Bizottság munkájában.

Munkássága elismeréseként megkapta a Magyar Népköztársaság Munka Érdemrend Ezüst Fokozatát, több Árvízvédelmi Érem, Hubertus Kereszt valamint számos más irányú kitüntetés tulajdonosa.

Bognár Ferenc (Tormáspuszta, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Munkácsi M. u. 2.

Oklevél száma: 416

Kelte: 1949. július 16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Aktív szolgálatban 36 évet töltött el a MÁV-nál. 1949-ben a MÁV Soproni Osztálymérnökségén kezdte a szolgálatot, majd Pápán, Zalaegerszegen és Tapolcán folytatta az időközben Pályafenntartási Főnökségnek átkeresztelt szolgálati helyeken, szakaszmérnök, vezetőmérnök, majd pályafenntartási főnök beosztásokban.

Feladata volt, mint a MÁV osztálymérnökségek, illetve pályafenntartási főnökség mérnökének a vasúti pálya alépítményének és felépítményének, és a vasúti magasépítmények fenntartása, ezek kisebb felújításai, beruházásai.

Dr. Borsos Zoltán (Duka, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: Szombathely, Szél Kálmán u. 12.

Oklevél száma.: 417

Kelte: 1949. július 16.

1949-1985 között a Vas Megyei Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, először erdőművelési előadóként, majd csoportvezetőként, osztályvezetőként, végül innen ment nyugdíjba főmérnökként. Nyugdíjasként az MTA VEAB kérésére a vasi erdők ökoszisztémáit kutatta és írta le. E munkája elismeréseként az 1823-ban alapított Societas Scientiarum Savariensis tagjai sorába hívta és 1998. október 6-án megtartotta székfoglaló előadását, mellyel kiérdemelte, hogy a régészek, muzeológusok, matematikusok, fizikusok, csillagászok, botanikusok, orvosok, biológusok tudományos társaságába első erdészként bekerüljön.

Több könyv szerzője, társszerzője. Kutatási témájában a Societas 65 tudományos publikációját ismeri el.

MTA VEAB Erdészeti Munkabizottságában, az OEE Erdőművelési Szakosztályában, a Vas Megyéért Egyesületben tevékenykedett, ez utóbbi szervezet Környezetvédelmi Bizottságának vezetője.

A Széchenyi István, Gayer Gyula, Pro Universitate Soproniensis kitüntetések, és a Nagyváthy János, Kaán Károly, MTESZ, valamint a Gotthard Jenő díj birtokosa.

Ma is aktív tagja az MTA Vas megyei Tudományos testületének.

Dr. Csesznák Elemér (Sopron, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Bajcsy-Zs. u. 3.

Oklevél száma: 392

Kelte: 1949. február 14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Ezt követően a Kiskunhalasi Erdőgazdálkodás erdőművelési előadóként, majd üzemegység-vezetőként dolgozott. Később Kecskemétre neveztek ki az Erdőgazdasági Egyesülés műszaki osztályvezetőjének. Az Egyesületek megszűnése után a Földművelési Minisztériumba került, a Síkvidéki Erdők Igazgatóságának műszaki osztályára, előadói minőségbe. Itt tevékenykedett 1953-tól 1955-ig. Feladata volt a fahasználat, fakitermelés és faanyagmozgatás gépesítése. Saját kérésére visszatért a "tó melletti" munkához, és a Pilismaróti Erdészeti vezetője lett.

Családi okok miatt 1963-ban szülőhelyére, Sopronba költözött, ahol pályázat alapján az EFE tanársegédje lett. Egy évig az Erdővédelemtani-, majd nyugdíjba vonulásáig az Erdőműveléstani Tanszéken dolgozott. Tudományos tevékenysége alapján neveztek ki egyetemi adjunktussá., docenssé, majd tanárrá, miután egyetemi doktori és a tudományok kandidátusa minősítést is megszerezte.

1989-ben nyugdíjba vonult. Ezt követően szakmai tevékenységet nem folytatott, mivel az erdőgazdálkodás megváltozott körülményei nem egyeztek szakmai felfogásával.

Mintegy félszáz cikke jelent meg, főleg kutatási eredményeiről. Tíz egyetemi jegyzet önálló- és társszerzője, valamint több könyv társszerzője is.

Hat éven át volt az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, tudományos bizottságának elnöke és az Egyetem Továbbképzési Osztályának vezetője. Tudományos téren tagja volt a MTA Erdőművelési-, majd a VEAB Erdészeti Bizottságának.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Dr. Danszky István (Tenkegörbed, 1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1028 Budapest, Petőfi u. 27.

Oklevél száma: 434

Kelte: 1949. szeptember 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-1950 között a Győri Erdőgazdasági NV. főelőadójaként tevékenykedett.

1950-től 1952-ig a Devecseri Állami Erdőgazdaság előadója, majd 1952-1953 között a Fejér megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési főelőadója volt.

1953-1954 között az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumának előadójaként majd csoportvezetőjeként dolgozott.

1954-től 1968-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóság erdőművelési osztályvezetője volt.

1967-ben megszerezte a "Mezőgazdasági Tudomány Kandidátusa" címet.

1968-1970 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium erdőművelési csoportvezetőjeként, ezt követően pedig 1975-ig az Erdészeti Tudományos Intézet műszaki-gazdasági tanácsadójaként dolgozott .

1975-től 1990-ig az Országos Vetőmag és Szaporítóanyag Felügyelőség igazgatóhelyettese, a Mezőgazdasági Minősítő Intézet Kertészeti és Erdészeti Igazgatóságának igazgatója volt.

Szakirodalmi tevékenységéből kiemelendő:

1. Danszky István /szerk./ Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvei és eljárásai.
2. Danszky István /szerk./ Erdőművelés I.-II.
3. Erdőfelújítási eljárás – komplex munkagépsorral, - tuskós, gyökeres vágásterületeken többretegű lazításos-mélyművelés végrehajtására. Szolgálati szabadalom.

Fentiek mai napig alapvető műveknek számítanak az erdőszet területén.

OEE Erdőművelési Szakosztály tagja, elnöke, a MEDOSZ Erdészeti Bizottságának, az MTA Erdészeti Bizottságának tagja.

Több kitüntetés, többek között a "Munka Érdemrend Arany fokozata" tulajdonosa

Dr. Erdős László (Cserépváralja, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1121 Budapest, Szanatórium u. 3/b

Oklevél száma: 382

Kelte: 1949. február 14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-ben a Tőzegkitermelő Nemzeti Vállalatnál geodéziai munkákat végzett.

1950-1961 között a MÁV Fatelítő Vállalat főelőadója, valamint a Dombóvári Telítő Üzem és a MÁV Pályaépítő Üzemi Vállalat főmérnöke volt.

1962-től 1969-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóságnál felügyeleti munkát végzett az erdőhasználat területén.

1970-1985 között az Állami Gazdaságok Országos Központjánál erdő- és vadgazdálkodási ágazatvezetőjeként dolgozott.

1982-ben műszaki doktori címet szerzett. A hazai szaklapokban folyamatosan, külföldi lapokban

esetenként a nyárfatermesztéssel kapcsolatosan publikált. Aktívan részt vett a Magyar Nyárfa Bizottságban, az Agrármodernizációs Tanácsadó Testületben, és az Állami Gazdaságok Erdő- és Fafeldolgozási Szakbizottságában is.

Közreműködött több szakkönyv és kiadvány szerzői és szerkesztői munkáiban. Az OEE elnökségének, és az "Erdő" Szerkesztő Bizottságának több ciklusban volt tagja, az Egyesület több szakosztályában közreműködött.

Nyugdíjas éveiben kísérleteket folytatott és publikál az ültetvénytípusú fatermesztésről, ennek agrár- és erdészeti politikai szerepéről.

Több kitüntetés birtokosa, többek között a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata, Kaán Károly emlékérem, Nimród vadászérem.

Farkas Barnabás (Budapest, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1126 Budapest, Márvány utca 28., II.1.

Oklevél száma.: 435

Kelte: 1949. szeptember 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-1956-ig a budapesti illetve országos Erdőrendezési Intézetnél erdőmérnök, később főmérnök.

1956-ban Kanadába távozott. A magyar erdőmérnöki oklevelét nem ismerték el mérnöki diplomának, így a "Corporation of Engineers" által kijelölt vizsgák sikeres letétele után kapta csak meg a mérnöki címet.

1957-1965 Pte. Clarize-i városi mérnökségen volt felügyelő, majd városi mérnök.

1965-1973 között a National Harbours Board: Montreáli kikötőnél szerkezeti mérnökként dolgozott.

1973-1990 között az ALCAN (Aluminium Company of Canada) montreáli irodájában volt általános, majd főmérnök.

1990-től nyugdíjas, de még aktívan dolgozott 1999-ig.

1999 novemberében véglegesen hazatelepült.

Fuják József (Székesfehérvár, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Jutasi u. 23.

Oklevél száma: 410

Kelte: 1949. április 9.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-54 között az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál építésvezetőként vett részt erdei utak, vasutak, iparvágány hálózat építésében.

1954-ben több ok miatt pályát váltott, banktisztviselő lett. Munkahelyei: Mezőgazdasági és Szövetkezeti Bank, Magyar Beruházási Bank, Állami Fejlesztési Bank. A szervezet

korszerűsödésével beosztása is változott - revizor, csoportvezető, osztályvezető, fiókvezető helyettes, igazgató helyettes, majd 17 éven át első számú vezető, megyei igazgató, illetve területi igazgató volt.

Részt vett több Nyugat-Dunántúli beruházásban, többek között az Egyetemi Könyvtár létrehozásában is. Nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesített.

Több írása jelent meg az Erdő illetve Erdészeti lapok c. folyóiratban, az Erdészettörténeti Szakosztály 1997. illetve 2000-ben meghirdetett pályázatára díjnyertes dolgozatot készített. Elnöke volt a Finn-Magyar Egyesületnek, 1949-től tagja az Erdészeti Egyesületnek, részt vett az Erdészettörténeti Szakosztály munkájában.

Több kitüntetés tulajdonosa, melyből a Munka Érdemrend ezüst fokozata emelendő ki. Veszprém városa a közösség érdekében végzett tevékenysége elismeréseként 2007-ben részére a Gizella-díjat adományozta.

Gádoros László (Bánhida, 1923) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Ságvári u. 7/A

Oklevél száma.: 387

Kelte: 1949. február.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1945-től a Tatabányai Szénbányák Fatelepén szolgált, mint gyakornok, később a Petőfibánya N.V. kötelékében, mint fatelepi üzemvezető helyettes, majd mint üzemvezető szolgált.

1950-től a Tatabányai Cement-és Mészművek Vállalat kőbányájában üzemvezetőként dolgozott, 1952-től vállalati energetikus, majd 1963-tól a Cementgyár üzemvezető volt.

1965-67 között a Műszaki Egyetem levelező tagozatán vegyipari gazdasági mérnök képzést szerzett.

1975-ben kinevezték a Cement- és Mészművek Vállalat Üzemgazdasági Osztály vezetőjének, később - 1983-tól a vállalat igazgató-gazdasági helyettesi teendőit látta el.

1984-ben nyugállományba vonult.

1956-tól 1983-ig TIT tag, az 1960-as évektől tagja a Szilikátipari Tudományos Egyesületnek, 1983-ig a helyi csoport titkára.

35 éves aktív munkássága alatt több kitüntetést kapott

Dr. Gencsi László (Hajdúböszörmény, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth L. u. 7.

Oklevél száma.: 420

Kelte: 1949. július 16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Aktív szolgálati idejét 1989-ig az Erdőmérnöki Kar Növényteni Tanszékén töltötte, először, mint

demonstrátor, tanársegéd és adjunktus, majd 1965-ben kandidátusi védése után docens, tanszékvezető docens, végül tanszékvezető egyetemi tanárként.

Munkáját Fehér Dániel professzor úrnál kezdte, aki korán oktatói feladattal bízta meg. Hosszú tanszéki működése alatt a tanszéken oktatott valamennyi elméleti és gyakorlati oktatói anyagainak a művelésében és részben kialakításában aktívan részt vett. Végül az anatómia és az élettan területére szakosodott.

A jegyzetek és gyakorlati útmutatók írását igen korán megkezdte, tankönyvet is módjában volt megjelentetni. Sokat fáradozott a tanszéki gyakorlati eszközök kialakításán és a termőhelyismerettannal közös gyakorlatok megszervezésén. Ebből adódóan került sor arra is, hogy néhány évig a Termőhelyismerettani Tanszéket is vezette.

Hasonlóképpen a Botanikus Kert felső részének a megszerzésén, a kezelő- és üvegházainak felépítésén is sokat fáradozott.

Kutatási és szakirodalmi tevékenysége az anatómia és a fiziológia kérdéseivel foglalkozott - köztük kiemelkedően az erdeifenyő törzs- és koronafejlődésével, utóbbi asszimilációs és légzési tevékenységével. Ezeket publikációk mellett hazai és külföldi rendezvényeken is ismertette. Az egyetem tudományos közleményeit hosszú ideig szerkesztette. Nyugdíjasként még egy ideig oktatott, és Vancsura Rudolfal a Dendrológia c. könyvet fejezte be, amely már második kiadásban is megjelent.

Számos kitüntetésben volt része, melyek közül a "Munka Érdemrend Bronz fokozata" emelendő ki. Nyugdíjas korában tiszteletbeli doktorrá (Doktor Honoris Causa) avatták, majd 80 éves korában „Ezüst Érdemkereszt” kitüntetésben részesült.

Gombossy Béla (Budapest, 1925) okleveles erdőmérnök

Címe: NH-03824 Durham, 115 Dover Rd.

Oklevél száma: 395

Kelte: 1949. február 4.

Kiállította:

1948 október 1-től, mint az Erdészeti Kutató Intézet kutatója Dr. Fehér Dániel tanszékén dolgozott.

1949-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét.

1950 tavaszán tiltott határátlépés miatt 2 év 8 hónapi börtönre ítélik.

1952-es szabadulása után először technikusként, majd erdőmérnökként helyezkedett el a Budapesti Agrotervnél. Rizsföldeket tervezett az Alföldön, és erdősávokat ültetett az állami gazdaságoknak.

1956-ban elhagyta az országot és az USA-ba költözött. 12 évig Iowa államban, később egy magán mérnöki hivatalban dolgozott, mint hídtervező mérnök.

1968-ban az amerikai államhoz került, mint mérnök. Húsz évig dolgozott az Air Forcenak. Mint kiváló mérnök, az Air Forcenál három ízben részesült kitüntetésben. (Superior Performance Award.)

1987-ben nyugállományba került.

Horváth Lajos (Sorkikápolna, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Szily u. 34.

Oklevél száma.: 436

Kelte: 1949. szeptember .24.

1949-ben szerezte meg diplomáját, ezt követően azonnal megkezdte aktív erdőgazdasági szolgálatát. Az akkori előírásoknak megfelelően, kezdő erdőmérnökként néhány hónapot kerületvezető erdészként szolgált az Iváni Erdőgazdálkodásnál.

1950-1953-ig a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál, Vasváron üzemegység vezető.

1954-1961-ig a Sárvári Erdőgazdaságnál, majd ezt követően 1974-ig a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozik főmérnökként.

1975-1989-ig, nyugállományba vonulásáig a Falco Fagazdasági Kombinát vezérigazgató helyettese.

Összegezve: 40 évet töltött az erdőgazdálkodás és a kapcsolódó faipar szolgálatában, mindvégig Vas megyében.

Társadalmi munkát a Vas Megyei Tanácsnál és a MTESZ megyei szervezeténél végzett.

Horváth Zoltán Ferenc (Budapest, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1033 Budapest, Akác köz 7. VII.19.

Oklevél száma.: 473

Kelte: 1949. december 19.

1950-1952 januárja között a Váci Erdőrendezőségénél dolgozott.

1952 januárjától 1955 júliusáig egyetemünk Ábrázoló Geometria Tanszékén tanársegédként dolgozott. Ő volt a levelező oktatás vezetője.

1955-1956-ig az Erdőfeltárási Tanszéken dolgozott.

1956-1958 Műszaki Egyetemi Karok, Tereptani Tanszék.

1958-1959 Pilisi Állami Erdőgazdaság Szentendrei Erdészetenél műszaki előadó.

1959-1963 1. sz. Budapesti Erdőrendezőségénél állt alkalmazásban.

1963-1985 Földmérő és Talajvizsgáló Vállalatnál irányító tervező, majd szakosztály vezető.

Fontosabb munkái közül néhány: A VÁTI megbízásából elvégezte Veszprém és Eger fotogrammetriai módszerekkel való felmérését. Számtalan kastélyt, templomot, pályaudvart (Keleti pu., Déli pu., Kelenföldi pu.) és a Váralagutat, illetve a Vársiklót mérte fel ezzel a módszerrel. A Hilton Szálló tájképbe illesztése, valamint a Bélapátfalvai Cementgyár ipari geodéziai munkálatainak vezetése is a nevéhez fűződik.

Munkájának köszönhetően számos hazai és külföldi (pl.: 1963 Bécsi Geodézia Világkongresszus, 1977 Krakkó, Lengyelországi Geodéziai Kongresszus) konferencián vett részt.

Jósvai Pál (Miskolc, 1923) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Szel Kálmán u. 52.

Oklevél száma: 424

Kelte: 1949. július 16.

Kiállította:

1949-ben, az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően a miskolci Erdőgazgatóságnál helyezkedett el mélyépítési előadóként, majd körzeti építésvezetőként, műszaki csoportvezető lett.

1953-ban Budapesten az Erdőterv-nél, ezt követően az Erdőgazdasági Építőipari Vállalatnál Miskolcon tervezőmérnökként, majd építésvezetőként dolgozott. Budapesti tartózkodása alatt miniszteri biztosként öntözőcsatornák építését irányította, illetve működésképtelen öntözőrendszerek meghibásodási okait vizsgálta.

1956-ban Miskolcon az Erdőgazdaságnál építési ügyintéző lett, majd a műszaki vonal vezetője 1968-ig. Miskolcon egyéb munkája mellett utat, munkásszállót, vadászházat, családi házas beépítést tervezett, ez utóbbinak geodéziai munkáit végezte. Mivel pályáján végigkíséri az építési munka, építészmérnöki oklevelet szerzett.

1968-ban Nagykanizsára költözött, ahol a Zalaterv kirendeltség vezetőjeként dolgozott.

1977-ben Szombathelyen a Fakombinátnál helyezkedett el, a "Betony" könnyű építési szerkezet fejlesztésének vezetőjeként, főépítészként. A fejlesztés, épület prototípusok tervezése mellett az Építési Minisztérium megbízásából könnyűszerkezetes csarnoképületek ajánlati (típus) tervdokumentációit készítette.

Dr. Kiss László (Nagysitke, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9423 Ágfalva, Baracsi u.

Oklevél száma: 474

Kelte: 1949. december 19.

Kiállította:

1949-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét.

1950 januárjában kezdte meg szolgálati tevékenységét az FM. 5. sz. Erdőrendezőségénél Kaposváron. 3 évig szolgált itt, ezalatt március közepétől december közepéig járta a Somogy megyei erdőket földmérőként. Megpályázta az Erdőmérnöki Főiskola Növénytan Tanszékére meghirdetett tanársegédi állást. 1953. február 20-án áthelyezték Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára.

1959-ben az Erdőmérnöki Főiskolán végrehajtott "tisztoztatás" eredményeképpen megszűnt a munkaviszonya a Főiskolával (1959. március 14.).

Két hónapig fizikai munkát végzett, majd sikerült bejutnia a soproni Erdővédelmi Állomásra.

1962-ben a Kertészeti Főiskolán megszerezte a kertészmérnöki diplomát.

Az Ország 3 Erdővédelmi Állomásából 1960 elején megalakult az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) Erdővédelmi Osztálya. Itt dolgozott 1984-ig, nyugdíjba vonulásáig. 2 évig vezette az Alpokaljai Kísérleti Állomást. Tevékenységének legfontosabb területei a következők voltak: a peszticidek fitotoxikus hatásának vizsgálata, mikorrhiza kutatások, tuskókorhasztás, antagonistá gombák erdővédelmi alkalmazása.

1967. szeptember 17-én szerezte meg az egyetemi doktori címet az Erdővédelmi Tanszéken végzett toxikológiai vizsgálataival.

1991. szeptember 11-én rehabilitálták, megkapta a Címzetes Egyetemi Docens címet.

Szakirodalmi tevékenységét az 1956-ban megjelent "Fenyők" című kisebb dendrológiai munkájával kezdte meg a Főiskolán. Társszerzőként közreműködött egy rövidebb fejezettel az Akadémiai Kiadónál 1966-ban megjelent: "A fenyők termesztése" című könyvben.

Harmincegynéhány publikációja jelent meg szaklapokban, tudományos kiadványokban.

Az erdészeti kutatás és az erdőgazdálkodás fejlesztésében nyújtott közreműködéséért 1982. október 18-án megkapta az Erdészeti Tudományos Intézet Emlékérmét, illetve 1998. szeptember 15-én a Centenárium Vadas Jenő Emlékérmét.

Kovács Dénes (Miskolc, 1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 3527 Miskolc, József Attila 22.

Oklevél száma: 448

Kelte: 1949. október. 24.

Kőhalmy Gábor (Tóváros, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2890 Tata, Bláthy O. u. 2.

Oklevél száma: 438

Kelte: 1949. szeptember 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. 1949 októberében a 13. sz. Miskolci Erdőrendezőségénél, mint beosztott mérnök kezdi meg munkáját, majd 1950-től önálló mérnökként dolgozik. 1952-től csoportvezető mérnök lett.

1953 májusától a 7. sz. Erdőrendezőségre (Szeged) lett ideiglenesen áthelyezve. Itt a Gemenci Erdőgazdaság „kis Rezáti” ártéri erdőterületének erdőrendezési munkálatait végezte el. Az erdő üzemtervét már a Miskolci Erdőrendezésen készítette el, ahová 1953 decemberében visszakérte magát. 1954 áprilisától a Borsodi Szénbányászati Tröszt Bányamérési Osztályán főbányamérő státusba vették fel. Itt kiemelt mérnökként dolgozott 1972 januárjáig. 1955 őszén beiratkozott a bányamérnöki tagozatra, ahol a bányamérnöki oklevelet 1959-ben jeles minősítéssel szerezte meg. 1972 januárjától a Borsodi Bányamérés vezetőjeként dolgozott 1985, nyugdíjba vonulásáig.

1972-től a nemzetközi Bányamérő Szövetség (I.S.M.) 4-es szekciójában (Kőzetmozgatás, Bányakár) képviseltem a magyar bányamérőket. Előadást tartott a freibergi (1969), várnai (1982), krakkói (1984) és a leobeni (Montanuniversität) egyetemek bányamérési tanszékén. (1984, 1986, 1989)

Kurdy István (Boldva, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 5000 Szolnok, Tófenék u. 3.

Oklevél száma.: 425

Kelte: 1949. július 16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Még ez év nyarán munkába is állt, mint kerületvezető erdész Püspökladányban, a volt Erdészeti Szikfásítási Kísérleti Állomáson. Innen áthelyezéssel Szolnokra került, - akkor az ország legfátlanabb megyéjébe -, szintén állami erdészeti szolgálatba.

Nyugdíjazásáig itt dolgozott erdőművelési munkakörben, közben mag- és csemetetermelési, erdőtelepítési- és fásítási, erdőnevelési előadó is volt. A legutolsó jogutódtól, a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságtól ment nyugdíjba 35 év után, mint erdőművelési osztályvezető helyettes és címzetes főmérnök. Nyugdíjazása után még további 10 évet dolgozott a Szolnok-megyei Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán, s ennek jogutódjánál, ellátva öt Állami Gazdaság és egy Termelőségvetkezet erdészeti szakirányítását.

Publikáció jelentek meg az "Erdő", "Erdőgazdaság és Faipar" c. lapokban, elsősorban a gépesítés és kemizálás területén. Részt vett a táji erdőtelepítési és fásítási eljárások kidolgozásában, s ezek Nagy-Alföldre vonatkozó összefoglalásában.

Az Erdészeti Egyesületnek, annak Szolnoki Helyi Csoportjában évekig gazdasági felelősként dolgozott.

Több kitüntetés és dicséret tulajdonosa.

Dr. Schmidt Ernő Ferenc(Feketeerdő, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Kárpáti K. u. 21.

Oklevél száma.: 428

Kelte: 1949. július .16.

Erdőmérnöki oklevelét kitűnő minősítéssel 1949-ben szerezte meg, majd az Erdei Melléktermékeket Értékesítő Vállalatnál kezdte meg munkáját. Megismerkedett az erdőmérnöki szakmától kissé távol eső fakémiával, és ez a szakmai irányultság később egész pályafutását elkísérte.

1950-től a Novai Kísérleti Falepárló Üzem vezetője lett. E munkaköre mellé a Zalaegerszegi Gyantapárló Üzem építésére és üzemeltetésére is megbízást kapott.

1952-ben a nógrádi Tolmácsra helyezték egy felépítendő falepárló üzem vezetőjének, ahol az üzem létesítése - tervezése, építése - után a termelést irányította.

1957-ben Szombathelyre, a Nyugat-Magyarországi Fűrészekhez került, ahol az első forgácslap üzem vezetésére kapott megbízást. Később a vállalat főtechnológusa, majd főmérnöke lett.

1974-ben az akkor alapított FALCO Fakombinát vezérigazgatójának nevezték ki.

A 32 éves szombathelyi szolgálati idejében aktív résztvevője volt három forgácslapüzem, az első faforgácslap felületkezelő üzem és az Európában is újat jelentő cementforgácslapgyár építésének 1989-ben vonult nyugdíjba.

Szeberényi István Steven S. Alexander (Budapest, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6614 Parson Brown Drive, Orlando, FL 32819-4625, USA

Oklevél száma.: 384

Kelte: 1949. február .14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, ezt követően a Soproni Erdészeti Kutató Intézetben dolgozott.

1951-1956 között a Budapesti Mélyépítő Vállaltnál építésvezető lett. Részt vett a Mátravidéki Erőmű kötélpályájának alapozásánál, vasúti vágány- és vagonbuktató építésénél. Főépítésvezetőként dolgozott a Gyöngyösoroszi gátépítésnél és a rudabányai ércdúsító ipartelep építésénél.

1956-ban a budapesti Mélyépterv tervező mérnökeként, a mohácsi vízműtárgy kivitelezésén dolgozott.

1956-1984 között az Egyesült Államokban különböző tervező vállalatoknál tevékenykedett, mint tervező főmérnök és társtulajdonos. Kentucky államban önálló irodát nyitott.

1962-ben amerikai állampolgár lett, és ez alkalommal vezeték- és keresztnévét is felcserélte Steven Szeberényi Alexanderre.

Mint erdőmérnök az USA-ban nem dolgozott, átképezte magát általános mérnöki pályára.

A törvények által előírt vizsgák után önállóan dolgozott.

1964-től 1985-ig tagja az American Society of Civil Engineers-nek.

1972-1984 között az American Water Works Association szervezetnek tagja lett.

1984-ben Florida államba költözött, ahol mint főmérnök dolgozott egy tervező vállalatnál.

1988-ban nyugállományba vonult.

1987-ben tagja lesz az Amerikai Arbitration Association kivitelezési vitákat bíráló osztályának, és ezen a vonalon vitás kivitelezési ügyek eldöntésével foglalkozott 2001-ig.

Ván László (Kiskunhalas, 1923) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6400 Kiskunhalas, Pipacs u. 5.

Oklevél száma.: 447

Kelte: 1949. október 24.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Kiskunhalasi Erdőgazdagságnál, majd a Délkunsági, illetve Kiskunsági Erdőgazdagságnál dolgozott, három esztendő kivételével. Ezt, az 1951-1954 közötti három esztendőt egészségi okok miatt - gyenge tüdejére tekintettel - Zalában a Lenti, illetve a Zalaegerszegi Erdőgazdaság Novai üzemegységében töltötte. 1956-ig üzemvezetői, ezután pedig erdőművelési osztályvezetői beosztásban dolgozott. Szakmai érdeklődése az erdőművelésre irányult. Erdőtelepítéssel és felújítással, valamint az ezekhez tartozó munkákkal foglalkozott. Szolgálati ideje alatt a Duna-Tisza Közének Bács-Kiskun megyei részén - a telepítések folytán - az erdősültség háromszorosára emelkedett, és elérte az országos átlagot.

Nyugdíjasként aktívan vett részt a Kecskeméti Arborétum létrehozásában.

A "Bedő Albert emlékérem" (1972), "Eötvös Lóránt díj" (1976), "Josef Lenné aranymedál" (Basel, 1988., Goethe Alapítvány) tulajdonosa.

Zágoni István (Kolozsvár, 1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1113 Budapest, Takács M. u. 14.

Oklevél száma: 446

Kelte: 1949. szeptember 24.

1949-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét, ezt követően Zalában kezdte el szolgálatát fagazdasági műszaki területen. Folyamatosan ledolgozott 37 év után nyugdíjba vonul.

1949-1950 között a Csömödéri-Lenti erdei vasútüzem üzemmérnöke, majd vezetője.

1950-től 1953-ig a Megyei Központ Műszaki Osztályának vezetője.

1953-1956 októberéig az Erdőgazdasági Építő Vállalat főmérnökeként tevékenykedik.

1956-1966 között az OEF Faipari Főosztályára helyezik, mint a Mohácsi Farostlemezgyár irányító-szervező főmérnökét.

1962-ben megbízzák az Európai Gazdasági Bizottság Faipari Munkabizottságban Magyarország képviselőjével. A Bizottság munkájában éveken át előadásokat tart, és több választott tisztséget töltött be.

Az 1966-1972-es időszakban az Országos Tervhivatal Mezőgazdasági Főosztályán a faipari szakterület főmérnöke.

1971-ben megkapja a "címzetes egyetemi docens" falemezgyártás témakörben.

1972-1986 között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda első igazgatóhelyettes főmérnöki munkakörében dolgozik.

Az 1986-tól 1993-ig terjedő időszakban mint nyugdíjas a LIGNIMPEX Vállalat műszaki tanácsadójaként, a vállalat pénzügyi forrásaiból fagazdasági fejlesztések megvalósításán fáradozik.

Aktív időszakában 1949-ben megszerezte a korlátolt közforgalmú erdei vasutak önálló forgalmi szolgálattevő képesítést, 1962-ben megbízzák az Európai Gazdasági Bizottság Faipari Munkabizottságában (Genf) Magyarország képviselőjével. A Munkabizottság keretében éveken át előadásokat tart és több választott tisztséget töltött be 1981-ig (kiemelkedő az Indiai III. Falemezipari Világkonferencia 1975, a Helsinkii Európa Falemezipara Konferencia 1980, stb.) 1967-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen francia nyelvvizsgát tesz, 1968-ban „faipari szakértőnek” jegyzi be a Munkaügyi Minisztérium és 1971-ben a felügyelő miniszter „címzetes egyetemi docens” (falemezgyártás témakörben) kinevezést adományozza.

Társszerzője az "Erdőgazdasági, Faipari és Vadászati Lexikon" és a "Fűz" című könyveknek, valamint részt vesz tankönyvek szaklektori, szakcikkek szerzői és szakbizottsági kiadványok munkájában. A Faipari Kar vizsgabizottságaiban 14 éven keresztül tevékenykedik. A munkahelyi Vöröskeresztes munkában aktívan közreműködik.

Szakmai életútját több kitüntetés és elismerés jelzi: a Faipar Kiváló Dolgozója (1958) miniszteri kitüntetés, a Szocialista Munkáért Érdemérem (1959, Elnöki Tanács), az Építőipar Kiváló

Dolgozója (1970) miniszteri kitüntetés, a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozata (1972), Vöröskereszt Ezüst fokozata (1971) és a Munka Érdemrend ezüst fokozata (1984). Alma Materétől 1999-ben arany tisztelet oklevelet vett át.

Zoltán Tamás (Nyíregyháza, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1037 Budapest, Folyondár u. 22.

Oklevél száma: 465

Kelte: 1949. november 14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Egy hónappal később már a Debreceni Erdőrendezőségen dolgozik, mint erdőrendező.

1952 őszén bányamérnöki átképzésre jelentkezik Sopronba, közben a Perecesi Szénbányánál bányafelmérőként, majd üzemvezető főmérnökként dolgozik.

Bányamérnöki diplomáját 1957 májusában kapja meg.

1958-ban Budapestre helyezik át a Bányászati Kutató Intézetbe tudományos munkatársi beosztásba. Munkaterülete tartozik a bányakár szakértői vélemények elkészítése, majd a bányáüreg környezetében végbemenő közetmozgások megfigyelési rendszerének kidolgozása, és annak gyakorlati bevezetése, alkalmazása.

1981-ben a Bányaművelési Osztály vezetőjévé nevezik ki, majd 1985-től nyugdíjazásáig a Bányászati Főosztály vezetője.

Közel 40 szakcikk szerzője magyar, angol, orosz és német nyelven.

Több kitüntetés, pl. a "Munka Érdemrend Bronz fokozatának" tulajdonosa. A Magyar Vadászok Országos Szövetsége, és az Országos Magyar Vadászati Védegylet a "Nimród Vadászérmét" adományozta munkássága elismeréseként.

Aranyoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

Bakó József (Budapest, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 201-1770 West 12th Avenue, Vancouver, British Columbia, Canada, V6J 2E6

Oklevél száma:

Kelte: 1959. október 13.

Kiállította: The University of British Columbia

1957 nyarán motorfűrész fadóntó (snagfaller) a British Columbia Forest Service (Erdészeti Szolgálat) alkalmazásában. 1959-1960 között technikus a Ripley & Associates kultúrmérnöki cégnél, Vancouverben. 1960-1970 között erdészgyakornok, alerdész, vezetőerdész a Canadian

Forest Products Ltd (népszerű nevén: „Canfor“), erdőipari nagyvállalat Englewood erdőgazdasági és fakitermelő részlegénél. 1970-1972 között magán szabadságot vett ki, utazás céljából. Útközben alkalmi munkákat vállalt: műszaki rajzoló és technikus az Alsószász Erdészeti Kutatóintézetnél, Nyugat-Németországban, műszaki rajzoló a Brit Közmunkaügyi Minisztériumban, Londonban, Nagy-Britanniában. 1972-1973 között erdőmérnökként dolgozik a Weldwood of Canada Ltd erdőipari nagyvállalatnál Powell Riverben, British Columbiában. 1973-1984 között vezető erdész Canfor erdőgazdasági és fakitermelő részlegénél az Alsó-Fraser völgyben, Vancouverben.

Szakmai tagságok és tisztségek:

Association of B.C. Forest Professionals (British Columbiái Erdész kamara), 1968-tól. Elnök, 1978-as Évi Közgyűlés Szervező Bizottság.

Canadian Institute of Forestry (Kanadai Erdészeti Intézet) 1973-1984. Titkár, 1977-es Szervező Bizottságban

Egyéb szakmai tevékenység: három szakcikk a B.C. Forest Professionalban (az Erdész kamara szakfolyóirata), két szakcikk a Kapocsban

Bakos Tibor (Csököly, 1853) okleveles erdőmérnök

Címe: 2261 Murison Place, Duncan, B.C. V9L 4W3 Canada

Oklevél száma: Kelte: 1959.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. Szakmai pályafutását egy erdészeti és fakitermelő vállalatnál kezdte 1959 őszén. A vállalat erdőmérnöke mellett dolgozott 1964 tavaszáig Ekkor kapta az első kinevezését mint helyettes erdőmérnök.

Az évek során a vállalat hét alkalommal előléptette és mindig több és nagyobb fakitermelő egység tartozott felügyelete alá. Nyugdíjba vonulása előtt már több mint 310,000 hektár erdőterületért felelt és több mint egymillió köbméter évi rönkfa kitermelésével járó mérnöki munkák, költségvetés, egy-és öt éves tervek elkészítése, kivitelezése tartozott a feladatai közé.

Körzeti főmérnökként (Reginal Chief Engineer) vonult nyugdíjba 1992 decemberében.

Után tovább dolgozott tanácsadóként, ugyan csak ennél a vállalatnál hatvannyolc éves koráig.

Pályafutásában nagy eredményének tartja, hogy a vállalat vezetőitől, valamint az állami erdészeti hivatalnokaitól sok elismerést kapott mérnöki, erdészeti és természetvédelmi munkájáért.

Dr. Bariska Mihály (Budapest, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe:

Oklevél száma: Kelte: 1959.

Kiállította: Eidgenössische Technische Hochschule (ETH)

1966-ban doktorál a zürichi *Esküdt szövetségi Főiskolán* (ETH).

1967-69 USA-ban folytatja tanulmányait a Syracuse-i Egyetemen *College of Forestry* karán.

1976-ban habilitál az ETH-n Zürichben és 1982-ig az *Institut für Mikrotechnologische Holzforschung, ETH* technológiai szakcsoportjának vezetője. Az erdészeti karon a „*Fa az épületiparban*“ c. téma előadója. Az állami vasutak számára a talpfa minőségjavításával foglalkozik. Nemzeti szabványokat dolgoz ki. Tudományos téren a fa kémiai plasztifikálásával kísérletezik.

1983-87 Pretóriában a Délafrikai Nemzeti Kutatóintézet (NTRI/CSIR) fatudomány osztályának vezetője. Bányafa tulajdonságainak megjavításával és a bányafa égési tulajdonságaival foglalkozik. Több nemzeti szabványt dolgoz ki.

1985-88 hivatalos lekötelezettsége mellett a *Fastigata* fűrészüzem (Carolina, Eastern Transvaal) társtulajdonosa és főmérnöke.

1988-95 váltakozva a *fa-anatómia, a fa mechanikai tulajdonságai és fűrésztechnológia* tárgyak professzora a *Stellenbosch-i Egyetem* erdészeti karán. Metódusokat dolgoz ki a fűrészüzemek hatékonyságának elemzésére, az eukaliptusz fafaj repedésének lecsökkentésére, a gyorsan növény Pinus fajok nemesítési sikerének ellenőrzésére. Elektronmikroszkópos laboratóriumával ipari fejlesztéseket eszközöl és ellenőriz.

1984-95 hegedűjavító műhelye van úgy Pretóriában mint Stellenboschban.

1995-1998 visszatér Svájcba, ahol előadó és tudományos tanácsadó az ETH-n. 1998-2002 a *Fa-anyag tudományok és Fatechnológia* összevont tanszékek megbízott vezetője.

2002-től nyugdíjazott. A NymE faipari karával több projekt kivitelezésében vesz részt.

Több mint 160 publikációja van, három szakkönyv társszerzője, nyolc egyetemi jegyzet írója, több lexikoncikk megfogalmazója, több mint 80 téma előadója nemzetközi rendezvényeken.

Kitüntetések: ETH ösztöndíj Amerikában (1967), az *International Ackademie of Wood Science* beválasztott tagja (1986), a *Délafrikai Nemzeti Alap* ösztöndíja (1988, 1991), a soproni egyetem tiszteletbeli doktora (1994), a délafrikai faipar dicsérő diplomája (1995).

Bujdosó Alpár (Budapest, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 1210 Wien, Berglergasse 17

Oklevelét kiállította: Hochschule für Bodenkultur, Wien

Mivel a négy gimnáziumot kitűnő-rendű bizonyítvánnyal zárta, felvételi vizsga nélkül iratkozhatott be az Erdőmérnöki Főiskolára. Már az első évben balekká avatták. (A selmeci hagyományok azokban az években szigorúan tiltottak voltak.) Rendszeresen részt vett a hagyományok ápolásában. Ezért, és a vizsgahónap kiértékelő gyűlésén tanúsított szerepléséért, 1955. január végén kizárták az akkor mindenki számára kötelező Dolgozó Ifjúság Szövetségéből. Február elején az ÁVO letartóztatta, kétnapi vattatásra Győrbe vitte. Mint később kiderült, a Főiskoláról való kizárását csupán Stasney Albert és Botvay Károly professzorok kemény kiállása akadályozta meg.

1956 nyarán évfolyamával részt vett Mohácson a dunai árvíz károsultjai házáinak újjáépítésében,

ahol az odalátogató Petőfi-köri titkároktól tudomást szerzett mindarról, amiről akkoriban a körben beszéltek. Szeptemberben beiratkozott, októberben Szegeden járt, 22-én bevásztották az évfolyamok képviselő-testületébe, és valamikor a következő napokban a megalakult MEFESZ Ideiglenes Intézőbizottságába; később elnökeként érte meg november 4-ét. Ekkor a Diáksparlament választottjaként Kéthly Anna államminiszterrel New Yorkba utazott az ENSZ-hez segítőcsapatokért. John Foster Dulles amerikai külügyminiszter tanácsára 1957 januárjáig az Egyesült Államok egyetemén, televízió- és rádió-adókban beszélt 1956-ról, majd a külföldön megalakult MEFESZ (új nevén: SzMESz majd UFHS) alapító elnöke, később külügyi alelnöke lett. Az SzMESz döntésére 1957 októberéig Dél-Kelet Ázsiában (India, Pakisztán, Taiföld, Burma, Indonézia, Japán, Ceylon, ma Sri Lanka) folytatta 3 társával előadói tevékenységét. Ezután visszatér Ausztriába, folytatja tanulmányait, 1960-ban megnősül (Vizi Zsuzsanna), befejezi tanulmányait, és pályája (nyugdíjazásáig) három bécsi tervező irodában (Zivilingenieur für Bauwesen) zajlik. Munkája mellett 40 évig a párizsi Magyar Műhely című irodalmi lap munkatársa, 25 évig egyik szerkesztője. Nyolc kötete jelenik meg a vizuális irodalom vonzásában, kiállításai vannak Utrechttől Párizson át Szombathelyig és Budapestig.

Kitüntetései: Kassák Lajos-díj (1978), Bárczy Géza emlékérem (1985), 1956-os emlékérem (1991), Nagy Imre emlékplakett, 1956-os emléklap, a Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje, 2002, A szabadság hőse, 2006.

Csizmadia Ferenc (Vágfarkasd, 1928)

Címe: 117-43995 Chilliwack Mtn. Rd., Chilliwack, B.C., V2R5M1

Oklevél száma: Kelte: 1959. október 13.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959-ben a Great Lakes Papírgyárban helyezkedett el csoportvezetőként. A papírgyár erdőterületein végzett erdőbecsléseket.

1961-től 1963-ig a Csendes Óceán partján, Vancouverben, egy furnérlemez gyártó üzemben dolgozott, mint osztályozó, majd 1964-től az Erdészeti Minisztériumnál erdőbecsléssel foglalkozott. A 60-as években Britisch Columbiában ez a foglalkozás még gyerekcipőben járt, a magyar erdőmérnökök nagyban hozzájárultak az erdőtelepítés és a csemete termelés fejlesztéséhez.

1966-tól 1973-ig magánvállalkozóként dolgozott. 1973-ban eladta üzletét és visszament az Erdészeti Minisztériumhoz. Erdőfelügyelőként dolgozott; az állami területek bérbeadása volt a fő munkaköre.

1993-ban vonult nyugdíjba.

Dávid Lajos (Hercegekút, 1932) okleveles erdőmérnök

Címe: 3531 Miskolc, Thököly út 1., fdsz. 3.

Oklevél száma: 1/1959

Kelte: 1959. június 15.

Kiállította Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte. 1959. július 1.-től 1964. december 15-ig az Állami Erdőrendezőségénél műszaki előadóként dolgozott. 1964. december 16.-tól 1968 márciusáig az Észak-Magyarországi Tervező Vállalatnál tervező volt.

1968. március 1.-től 1970. február 11.-ig az országos Talajjavító és talajvédelmi Vállalatnál tervezőként a fsz.-nek üzemben belüli vízrendezési és kivitelezési terveket készített.

1970. február 12.-től 1971. február 15.-ig ismét a Miskolci Tervező Vállalatnál útépítési-, szennyvíz csatornaépítési-, vízelvezető csatornaépítési-, és ezekkel kapcsolatos földmérési munkálatokat, szakhatóságokkal kapcsolatos egyeztetéseket végzett.

1971. február 16.-tól a Természetvédelmi Felügyelőségénél felügyelő volt. 1977. december 31.-ig.

1978. január 1.-től a Miskolci Beruházási Vállalatnál kisajátítási terveket készített.

1991. szeptember 30.-án vonult nyugdíjba.

Deminger Károly (Szigetbecse, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe:

Oklevél száma:

Kelte: 1959. május 20.

Kiállította. The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. Előtte még dolgozott 1957. és 1958 nyarán favonatatóként, majd a hosszútávú kötélpályák felállításában valamint lebontásban segédkezett.

1959 és 1962 között Pitt lake Cambben erdőbecslés és térképezés, erdei utak bemérése, vágás területek kijelölése volt a feladata. Magánvállalkozóként házfestéssel, mázolással foglalkozott.

1962-1965 között almérnök volt a MacMillan Boedel and Powell River Ltd-nél (Franklin River Division), majd 1965-1969 között segédmérnök ugyanennél a vállalatnál (Port Hardy Division).

1969-1994 között a Welwood of Canada Limited, Empire Logging Division Squamishnél (B.C.) erdészeti főmérnök volt. Hatásköre alá tartozott a mérnöki osztály, erdészeti osztály, tűzvédelem, út és híd építés, természetvédelem.

1994-1995 között a Welwood of Canada Ltd. Központi Főirodájában, Vancouverben speciális program tervező mérnökként dolgozott

1995ben ment nyugdíjba.

1995-2001 között magánvállalkozóként dolgozott. Vállalkozásának neve: K.C. Deminger Environmental Services

Kiemelkedő eredményei: tervezett 30 hidat és ezek megépítését felülvizsgálta; készített egy szintvonalas térképet a Port Alberni Inlet (tenger öböl) egyik részéről, megszervezte az 1992-es Western Canadian Forestry Workshopot Squamishban, létesített egy 0.4 ha-os nyárfá csemeteket. Tervezett faszortírozó telepet, lefolyó vizet tisztító berendezést, farönk leemelő berendezést,

automata locsoló berendezést, üzemanyagtároló berendezést, stb.

Tagja a Canadian Institute of Forestrynek.

Feleki Árpád (Kötcse, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: 1023 Budapest, Frankel Leó út 86. IV/19.

Oklevél száma: 19/1959

Kelte: 1959. június 19.

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. Egyetlen munkahelye volt, a budapesti Erdőgazdasági Tervező Iroda, ahol 1959. augusztus 1.-től nyugdíjazásáig dolgozott. Munkája során az erdészeti és faipari vállalatok műszaki terveinek készítésében vett részt, elsősorban a költségvetés és az organizációs terv elkészítése volt a feladata.

Közel 20 évig volt az iroda biztonságtechnikai szakmérnöke. Utolsó beosztása: terv- és üzemgazdasági osztályvezető.

1990. december 1-től nyugdíjas.

Frankó János (Mikóháza, 1932) okleveles erdőmérnök

Címe: 4400 Nyíregyháza, Honfoglalás u. 57.

Oklevél száma: 3/1959

Kelte: 1959. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg; még ebben az évben a Nyíregyházi Erdészethez került és kilenc évig műszaki vezető volt.

1970.-ben osztályvezető a FEFAG-nál. Ettől fogva a térségi fafeldolgozás fejlesztése, tervezése, szervezés, üzemeltetés, termékértékesítés lett a feladata. Az Ő nevéhez fűződik egyebek mellett a Nyírbátori Fűrészüzem építése, a Vásárosnaményi Forgácslapgyár építése, Hajdúhadházi Feldolgozó üzem komplett tervezése, üzembe helyezése, a Vásárosnaményi Ládagyár Korszerűsítése, a Guthi és Lányai vadászházak létrehozása, mindezek mellett negyvenöt korszerű erdészlakás építése.

1981.-ben Kabay János emlékéremmel tüntették ki, majd követte a METESZ díj, 1989.-ben a Nyíregyházi Főiskolától kapott Bessenyei díjat, majd a Bedő Albert díj tulajdonosa lesz.

1990 januárjától a Nyírerdő RT. Műszaki vezérigazgató helyettese nyugdíjazásáig.

1961.-ben kötött házasságot, idősebbik fia faipari üzemmérnök, a fiatalabb autodiagnosztikus. Öt unokája van.

1959 óta napjainkig az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Für Károly (Szombathely, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 814 Orcrest Dr. Kamloops, British Columbia, Kanada

Oklevél száma: Kelte: 1959. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Az erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg.

1960-1964 között az állami erdészeti hivatal fabecsléstani osztály csoportvezetője volt.

1964-0968 között Victoriában a Parlament épületében az állományértékesítő osztálynál végzett kutató munkát.

1968-1974 között Prince George-ban a fakitermelési osztályon az erdészeti magánvállalatoknak a fakitermelési engedélyek és szerződések adminisztrációjával foglalkozott (Zone Forester).

1974-1982 között Kamloopsban az állományértékesítő osztály vezetője lett. Könyvet írt az állományértékesítésről. Számos körlevelet bocsájtott ki a Kamloops kerülethez tartozó erdészeti hivataloknak.

1983 és 1995 között a fakitermelési osztály vezetője lett.

1995-ben, 35 év munka után, nyugdíjba vonult.

Hintsch Gusztáv (Sopron, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: Zimmerweg 2, 8240 Thayngen Schweiz

Oklevél száma: Kelte: 1959

Kiállította: Eidgenössische Technische Hochschule (ETH)

Dr. Horváth Mihály (Körmend, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky u. 7.

Oklevél száma: 17/1959 Kelte: 1959. június 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959-1960 között a nyugat-magyarországi Fűrészek (Szombathely) karbantartó üzemében üzemmérnökként dolgozott.

1960-1996-ig – nyugdíjazásáig – a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Géptani Tanszékén adjunktusi beosztásban dolgozott. Ezen időszakban 3 szakmai tárgy önálló előadója volt. Tudományos munkásságát 2 egyetemi jegyzet, gyakorlati oktatáshoz segédletek, 2 könyvrészlet, több tanulmány és szakcikk jellemzi.

Az elsődlegesen faiparban végzett kutatási munkáiból doktori értekezést írt és egyetemi műszaki doktori fokozatot szerzett.

1996-tól az akkreditált státuszban működő Erdészeti és faipari Munkabizottsági Vizsgálaboratóriumban dolgozik. A laboratóriumban többek között erdészeti és faipari munkaeszközök munkabiztonsági vizsgálatát végzik. Ez a munka állandó kapcsolatot teremt az ipari és az oktatói tevékenység között.

Munkásságát többek között az „Erdészet kiváló dolgozója”, majd „10 év az egyetemért” emléklakettel ismerték el.

Jákóy András Géza (Kisbér, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe:

Oklevél száma:

Kelte:

Kiállította: The University of British Columbia

1959-62 között segédmérnök a Brit Columbia (BC) Tartományi Erdőmérnöki osztályán.

1962-64 között fakitermelési mérnök Crown-Zellerbach Ltd.-n.

1964-66 között tovább tanul a UBC-n, közben a Cominco Műtrágya Gyár segédkutatója..

1966-ban megkapja a Mesterfokú erdész diplomát (MF) a UBC erdészeti karán.. Tanácsadó professzor: Dr. Sziklai Oszkár. Diplomaterv: “Douglas-fir (2-0) csemeték műtrágyázása Brit Columbia partvidékén”.

1968. Regisztrált tag a BC Professzionista Erdészek Egyesületében

1966-70 között segéd tanár a Brit Columbia Technológiai Intézet (BCIT) fatechnológiai és erdészeti osztályán; oktatott tárgyak: földmérés, útkitűzés, növénytan és fatechnológia.

1970-75 között tanárként tanít a BCIT erdészeti, vadászati, halászati és turisztikai tanszékén. Az egyesített első éves szakon növénytant és talajtant tanít

1975-76-os tanévet a UBC geológiai és talajtani osztályain tölti. Tanulmányi év eltelté után visszatért a BCIT-hoz talajtant tanítani, a fakitermelési szakon talajmechanikát és hidrológiát tanít. A vadászati, halászati és turisztikai szakon ökoszisztéma osztályozást is tanít a végzős diákoknak.

1978-79 között a BC Tartományi Erdészettől kutatási segélyt kap. Fő munkaköre: a Kamloops Erdőigazgatóság területeinek ökológiai osztályozása. A mezősegi és erdő talajok tulajdonságainak tanulmányozása és elhatárolása. Munkatársa: Dr. Sivák Béla.

1979.-ban beszámolót készít az Észak-nyugat Amerika ökológiai vándor gyűlésére, Corvallis, Oregon

1981 –ben beszámoló a Kanadai Talajtani Társaság évi gyűlésén, Vancouver. Ugyanebben az évben megkapja a Talajtani tudományok mesterfokú diplomáját (MSc.), a UBC mezőgazdasági fakultásán

1989-ben beszámoló a Magyar Természettudományi Egyetem nemzetközi összejövételén, Budapest.

1986-94 között tanácsadóként dolgozik a BC Erdész Egyesület továbbképzési csoportján.

1997-ben nyugalomba vonul.

1997-től a Pacific Régió talajtani egyesületének igazgatója, 2002-ben elnöke.

1998-2006 között a vancouveri magyar kulturális egyesület alelnöke, elnök 2007-08.

Kalmár Lajos (Nagyléta, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 9485 Nagycenk, Rákóczi út 73.

Oklevél száma: 49/1963

Kelte: 1963. június 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-ban, harmad éves hallgatóként kivándorol Kanadába. 1957-1958 között a kanadai Department of Highway British Columbia állami vállalatnál erdei útépitésnél szintező és térképrajzoló. 1958 nyarán hazatér Kanadából. Politikai okok miatt egyetemi tanulmányait csak 1960. szeptember 1-től folytathatja levelező hallgatóként. Erdőmérnöki oklevelét 1963-ban szerezte meg.

1958-1974 között a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság (Debrecen) hosszolóként, rakodókezelőként, műszaki vezetőként, fásítási előadóként, építési csoportvezetőként és nyolc évig erdészvezetőként dolgozott.

1974 és 1990 között a Mecseki Erdő és fafeldolgozó Gazdaság (Pécs) Kárászi erdészeténél igazgató. Kiterjedt közjóléti és természetvédelmi tevékenységet végez, a Keleti Mecsek Tájvédelmi körzetben 1976 és 1985 között a „Lengő” vadásztársaság ellenőrző bizottság elnöke. Közben különböző előadásokat tartott a dunántúli fafeldolgozó üzemek és a Baranya megyei gazdasági vezetők továbbképző tanfolyamain.

1990-ben vonult nyugdíjba.

Munkásságát két „Kiváló dolgozó” jelvénnel (1966, 1976), „Tűzbiztonsági érem” ezüst fokozatával és két „Kiváló munkáért” miniszteri kitüntetéssel (1985, 1988) ismerték el.

Kiss János (Cece,1933) okleveles erdőmérnök.

Címe: 1496 Thames Place, Viktoria B.C. V8N 5G9

Oklevél száma:

Kelte: 1959. május 20

Kiállította: The University of British Columbia

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után, 1960-1994 között a British Columbiai Erdészeti Minisztérium Felmérési és Leltározási Osztályán dolgozott különböző beosztásban:

1960-1962 Gyakorló erdőmérnök

1963-1966 Csoportvezető

1967-1973 Helyettes Felügyelő

1974-1980 Felügyelő

1981-1994 Különleges projektek vezetője

A munkája fatömeg táblázatok adatgyűjtése, fatömeg veszteségi adatok felmérése, kiszámítása és publikálása volt. Az adatgyűjtés pontos méréséhez a fák ledöntése, feldarabolása megvizsgálása volt szükséges. Ezt elvégeztük fafajonként és éghajlati zónánként.

1966-ban tagságot nyert a British Columbiai Erdészeti Kamarába.

Kiss Jenő (Sopron, 1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Frankenburg u. 3.

Oklevél száma: 27/1959

Kelte:

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1947-ben fejezte be Budapesten a Faipari Főiskolát, mely akkor a szakmában elérhető legmagasabb képzést adta. 1951-ig családi vállalkozásban dolgozott, 1951 januárjától a Fatechnológiai Tanszékhez került technikus beosztásba. Feladatai a tanszéken folyó hazai fafajok fizikai és mechanikai vizsgálataiban való részvétel volt. Ezen kívül az Erdőipari Tagozat hallgatóinak a fenti témában gyakorlatokat is tartott. Professzorai úgy ítélték, hogy az akkor induló mérnökképzésben neki is jutna feladat, így kezdte el a mérnöki tanulmányait. A körülmények úgy hozták, hogy állást kellett változtatnia, így 1959 augusztusában a FORFÁ-hoz került gyártásvezetőként, és még az évben megbízták az igazgatói teendőkkel. Nevükhöz kötődött a saját tervezésű korszerű irodabútor gyártásának beindítása, mellyel kiállításokon díjakat nyertek.

1966-ban indították el a „Könnyűszerkezetes Épület” gyártását, ugyancsak elsőként az országban. Különböző szakmai és gazdasági folyóiratokban ismertető cikkei jelentek meg. Országsszerte több előadást tartott a könnyűszerkezetes épületekről.

A faipari mérnökképzés beindításával külsőként gyakorlatokat vezetett. A 70-es évek elején ajánlatokat kapott tanszék vezetésére, de a vállalati munka és a fejlesztések jobban vonzották, így ezt nem fogadta el.

Munkásságáért több minisztériumi kitüntetésben részesült.

Szakmai elismerésként 1974-ben a FATE országos elnöksége faipari fejlesztéséért kitüntetést, 1987-ben a METESZ megyei elnöksége Műszaki Tudományos Tevékenység elismeréséül emlékérmét adományozott.

Több mint 20 évig a soproni FATE elnöke és az országos elnökség tagja, valamint a METESZ elnökségének tagja volt.

Nyugdíjba vonulásáig, 1990 decemberéig, aktív tagja volt e szervezetnek.

Kiss Tibor (Nemeshegy, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: Zalaegerszeg, Köztársaság u. 38.

Oklevél száma: 18/1959

Kelte: 1959. június 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-1960 között műszaki előadó a zalaegerszegi Állami Erdőrendezőségénél. 1961-1964 között szakelőadóként dolgozik a győri Kisalföldi Állami Erdészeti Északhansági Erdészeti Intézeténél. 1964-től nyugdíjazásáig a zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozik; a Csömödéri Vasút és Fafeldolgozó üzeménél üzemvezető-üzemszervező. Nyugdíjba vonulásakor szakfelügyelő.

Dr. Korán Zoltán (Pányok, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: 17 Harding, Kirkland Que, Canada, H9j 3Z1

Oklevél száma:

Kelte: 1959.

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1961-ben mesterfokozatot szerzett, majd a Syracusei Állami Egyetemen ledoktorált fatermékek témakörben.

1957- és 1961 között, míg tanult különböző nyári munkákon vett részt, több intézményben, többféle munkakörben.

1964 és 1968 között a Pulp and Paper Research Institute of Canada montreáli vállalatnál dolgozott tudományos kutatóként- 1974-1976 között a Centre de Recherche Industrielle du Quebec Vállalatnál volt kutató és fejlesztő mérnök.1976-tól 1996-ig a quebeci egyetemen dolgozott professzorként. Közben számos más egyetemen volt vendégprofesszor is: a durhami egyetemen, a torontói egyetemen, a grenoblei egyetemen (Franciaországban), valamint a soproni egyetemen is.

Tudományterületei: rostosítási folyamatok, a rost tulajdonságai, papír fizika, a karton szilárdsági tulajdonságai, faanatómia, fény- és elektromikroszkópia vizsgálati módszerei, X-ray technikák.

Tudományos munkásságát 71 tudományos cikk, 5 könyvrészlet, számos konferencia előadás 15 országban, konzultációs jelentések 27 cégnek fémjelzik.

1962-ben Nemzeti Tudományos Alap ösztöndíjasa a syracusei egyetemnek.

Tagja a Quebeci Mérnöki tagságnak, a Fatermékek Kutató Szövetségének, a Kanadai Mikroszkópok Szövetségének, a kanadai Rost- és Papíripari Vállalatnak, valamint az amerikai Rost- és Papíripari Szövetségnek.

Kovács Jenő (Kerkaiklód, 1933) okleveles erdőmérnök

Címe: 8960 Lenti, Máhomfai út 25.

Oklevél száma: 5/1959

Kelte: 1959. június 16.

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959. július 1-től 1960. február 23.-ig az Észak zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszegi Erdészeténél dolgoztam szakelőadói beosztásban. 1960. február 24.-től 1968. február 28.-ig az erdőgazdaság központjában Zalaegerszegen fahasználati előadói beosztásban dolgozott. 1968. március 1.-től 1969. december 31.-ig az erdőgazdaság fahasználati csoport vezetője volt. 1970. január 1.-től 1981. november 15.-ig a nagykanizsai Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság fahasználati osztályát vezettem.

1981. november 16.-től 1985. december 31.-ig a zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Lenti Erdészetének vezetője voltam.

1986. január 1.-től 1993-ig, nyugdíjazásáig, a Lenti Erdészetigazgatói beosztását töltötte be. 1993. november 8.-án, 60 éves korában, ment nyugdíjba.

Az erdőgazdaságnál végzett munkájáért a „Kiváló Dolgozó” vállalati kitüntetésben részesült 1962-

ben, 1977-ben, 1980-ban, 1989.-ben. Kiemelkedő munkájáért 1973.-ban az „Erdészet Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetést kapott.

Az erdőgazdaságnál dolgozó szakmunkások utóképzésében és a betanított munkások képzésében is részt vett. Az erdőgazdaságnál végzett munkája mellett 1959 szeptemberétől 1994 decemberéig kijelölt igazságügyi földmérési és erdészeti szakértő volt. 1995.től az Igazságügyi Minisztérium a szakértői tevékenységét az egész ország területére kiterjesztette. Munkássága alatt az egész ország területén 700 db. szakértői véleményt készített mezsgye perек, jogtalan fakitermelések, falopások, erdőtüzek és egyéb erdei károkkal kapcsolatosan.

1972. és 1985. között az Országos Faanyag Ágazati Szabvány Bizottság tagja volt.

Dr. Kozák Antal (Tiszapüspöki, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 3475W. 18th Ave, Vancouver, BC V6S 1A8 Canada

Oklevél száma: Kelte: 1959.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki diplomáját 1959-ben szerezte meg. Ezen kívül 1961-ben Erdővédelmi szakmérnök lett, míg 1963-ban Alkalmazott statisztikából ledoktorált.

Már 1962-ben segédkutatóként dolgozott a The University of British Columbia Erdőmérnöki karán. 1963 és 1965 között a Nyugati Erdei Termékek Laboratóriumában kutatóként dolgozott, majd 1963-tól visszatért az egyetemre. 1963 és 1965 között óraadóként, 1965 és 1968 között tanársegédként, 1968 –ban egyetemi docens lett, majd 1972-től 2001-ig egyetemi tanárként dolgozott. Közben 1977 éa 1978 között az Erdőmérnöki Kar dékán helyettese volt.. 2001-től az egyetem Professor Emeritusa. A tanított tárgyai a következők: Alkalmazott Statisztika (Biometria) Alapjai, Kísérletek Tervezése és Kiértékelése, Többváltozós Regresszió számítások Alapjai, FORTRAN Programozás Alapjai.

Vendégoktatóként dolgozott 1988., 1993., 2002, 2003., 2004.-ban a soproni Nyugat-magyarországi Egyetemen (valamint ennek jogelődjén: az Erdészeti és faipari Egyetemen), 2001-ben a Nanjing Forestry University-n, Kínában.

Tudományos munkásságát 62 tudományos cikk, 54 szakmai jelentés és egy könyv: Alkalmazott Valószínűség számítás és Statisztika Elemei (Erdészetben és Természettudományoknál) fémjelzik.

Munkája elismeréséül 1989-ben a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem díszdoktorrá avatta. 1992-ben a The University of British Columbia Killam Teaching Prize kitüntetéssel díjazta.

Lakatos József (Kéthely, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök u. 16.

Oklevél száma: 14/1959 Kelte: 1959. június 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg.

1959-62 között az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott gyakornokként, majd műszaki vezetőként illetve erdészetvezető-helyettesként.

1962. június 1.-én az Országos Tervhivatalhoz helyezték, ahol mint műszaki főelőadó dolgozott a Mezőgazdasági Főosztály Erdészeti csoportjában 1964 áprilisáig.

Ezt követően az Erdészeti Tervező Irodához került. Az ERDŐTERV-nél, majd annak jogutód szervezeteinél (ERFATERV, E:K:F:M: osztrák-magyar Kft.) dolgozott különböző szakterületeken, munkakörökben illetve beosztásokban (tervező-mérnök, főmunkatárs, vezető tervező, szakosztályvezető helyettes, osztályvezető helyettes, osztályvezető).

Ezen időszak első részében faipari fejlesztési tanulmányok és tervek kidolgozását, majd az új vagy bővített hazai nagy faipari üzemek telepítési terveinek, mélyépítési létesítményeinek beruházási program- és kiviteli terv szintű tervezési munkáit végezte.

Az 1970-es évek elejétől elsősorban az erdőgazdálkodás és fafeldolgozás fejlesztésével kapcsolatos tanulmányok, fejlesztési tervek kidolgozásával foglalkozott.

A későbbi időszakban pedig az ágazat területén műszaki- és szervezet-fejlesztési feladatokat látott el. Majd a világbanki finanszírozású erdészeti- és faipari fejlesztések összefogását, pénzügyi-gazdasági elemzését végezte.

Kiemelt feladatként részt vett egy mongóliai vadászati expedícióban, és vezette az ottani vadászati termékeket feldolgozó üzem és a Dél-Góbi vadászati bázis fejlesztési tervének kidolgozását.

1995-ben nyugdíjba vonult.

Megkapta az erdészet-. Majd a faipar kiváló dolgozója miniszteri kitüntetést.

Nagy József Antal (Vértess, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 4034 Debrecen, Félegyházi T. u. 25.

Oklevél száma: 20/1959

Kelte: 1959. június 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az Erdőmérnöki Főiskolán tanulmányait 1954-59 közt végezte. Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben kapta diplomatervének sikeres védeése után. Első munkahelye a Mecseki Állami Erdőgazdaság Alsókövesdi Erdészeténél volt, ahol erdőmérnök gyakornokként a fahasználati műszaki vezetői teendőket látta el.

1960-tól a hajdúsági Állami Erdőgazdaság műszaki-építési előadója, erdészházak és egyéb építmények tervezője és kivitelezésének irányítója. Hidat tervez a Hortobágy folyón.

Ugyanitt fásítási munkák irányítója a bihari térségben, majd erdészetvezető a Guthi Erdészetenél.

Rövid kitérőkkel földmérő mérnök a geodéziánál, majd erőrendező a Debreceni Erdőrendezőségen.

1971-től ismét a jogutód Felsőtiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozik, mint a szaporítóanyag termelés szervezője és fejlesztője. Intenzív technológiák alkalmazásával a

szaporítóanyag termelés volumenét keresleti szintről kínálati szintre fejlesztette.

1980-ban felügyelője az Észak-Alföldi Régió erdészeti szaporítóanyag termelésének.

1986-ban a Homoki TSZ-nek Erdőgazdálkodási Társaságának ügyvezető Igazgatója a rendszerváltásig. Fő feladata az erdőtelepítések szervezése, az erdőterületek növelése a Dél-Nyírségben.

1991-től a mai napig egyéni vállalkozóként dolgozik a Hajdú-Bihar megyei erdőgazdálkodás területén.

Szakmai Pályafutása kiemelkedő eredményének tartja az ezer ha-t meghaladó sikeres erdőtelepítést, melynek tervezője és a kivitelezésének irányítója volt.

Nyers Ferenc (Balatonberény, 1932) okleveles erdőmérnök

Címe: 4206 Wakefield Place, Victoria, BC. V8N 6E5 Canada

Oklevél száma: Kelte: 1959. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1960-1988 között a British Columbiai Erdészeti Minisztérium mérnöki osztályán különböző beosztásokban dolgozott:

1960-1961 Út kitűzés és úttervezés.

1962-1963 Különleges fejlesztési projekt vezetője.

1964-1965 Út és hídépítés vezetője

1966-ban tagságot nyert a British Columbiai Erdészeti Kamarába.

1966-1971 Fejlesztési és feltárási mérnök. Ez idő alatt több tanulmányt készített nagy területek feltárájáról, főutak kijelöléséről, szállítási módszerekről és azok költségvetéséről, leendő feldolgozási központok megjelöléséről.

1972-1973 a Csendes Óceán partvidékének vízen szállított farönkök szállítási módszerét tanulmányozta. Tanulmánya új szállítási módszereket javasolt, amit a nagy vállalatok elfogadtak és bevezettek.

1974-1988 Fejlesztési és szállítási részleg vezetője.

Tagja volt több nagy létesítményeket tervező és kivitelező bizottságnak.

1989-1997 magán vállalkozó; erdőgazdálkodási tanácsadó.

Dr. Nyulász István (Tengelic, 1935.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8220 Balatonalmádi, Kossuth u. 9.

Oklevél száma: 12/1959 kelte: 1959. június 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Fősíkola

Első munkahelye a Balatonfelvidéki Állami Erdőgazdaság volt Veszprémben, ahol 1959-1965 között dolgozott, mint fásítási előadó, majd erdőnevelési felügyelő.

1965. május 16 és 1991. május 31 között a Veszprém megyei Tanács VB Mezőgazdasági és Élelmezésügyi osztály erdészeti, vadászati, halászati és természetvédelmi felügyelője, majd ugyanennek a csoportnak csoportvezetője volt. Közben a Gödöllői Agrártudományi Egyetem talajtan és agrokémia szakán szakmérnöki oklevelet szerzett. Ezt követően a Keszthelyi Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági doktori címet szerzett, disszertációjának címe: a „Bakonyi szarvas populációszerkezeti vizsgálata” volt.

1991. június 1 és 2007. június 30 között – 72 éves koráig – a Veszprém megyei Földművelésügyi Hivatal Vadászati-Halászati osztályvezetője, majd nyugdíjas korában főfelügyelője volt.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, ezek között a legmagasabb a Munkaéremrend ezüst fokozata, melyet 1985-ben kapott meg.

Poprádi László (Budapest, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: # 7-3395 Ellendale Ave, Montreal, QC, Canada H33-1W8

Oklevél száma: Kelte: 1959. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1960-1969: Rayonier Co. LTD. –nek segédmérnöként majd főmérnöként dolgozik (Vancouver Island, BC)

1969-1971: Evans Products LTD.-nél termelési igazgató (Lilloet, BC)

1971-1973: Taseko Loggind LTD.-nél ügyvezető igazgató (Vancouver, BC)

1973-1977: Tahsis Co.LTD-nél szerződési-termelési igazgató (Vancouver Island, BC)

1977-1979: Stadler Hunter LTD.-nél erdészeti és faipari igazgató/alelnök, Irán Gilan tartományában.

1979-1992: Klockner Stadler Hunter LTD-nél erdészeti és faipari alelnök és elnöke a Vancana INC leányvállalatnak. (Montreal, Quebec, Vancouver, BC)

1992-2001: privát nemzetközi tanácsadó

Dr. Rác József (Felsővadász, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Király Jenő u. 2.

Oklevél száma: 15/1959 Kelte: 1959. június. 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg.

Munkahelyei:

1959-1960 OEF 10. sz. Erdőrendezősége, Miskolcon műszaki előadóként dolgozott.

1960-1996 Erdőmérnöki Főiskola, illetve Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron. Beosztásai: 1959-

1960-1963: egyetemi tanársegéd; 1963-1977: egyetemi adjunktus; 1977-1996: egyetemi docens.

1960. július 16-tól az Erdőmérnöki Főiskola, illetve az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdészeti Szállítástani, az Erdőhasználati és Feltárási, majd az Erdőfeltárás és Vízgazdálkodási tanszéken

dolgozott. Kezdetben az Erdészeti Szállítástan, majd a tantárgy nevének megváltoztatása után az Erdészeti Útépitéstan gyakorlatait tartotta. Később az Erdészeti Szállítástan I., illetve az Erdészeti útépitéstan I. előadására kapott megbízást.

1966-ban a tanszék átvette az Erdészeti Vízgazdálkodástan c. tantárgy oktatását, melynek kezdetben a gyakorlatait vezette, majd 1972-től az előadásokat is ő tartotta.

Kutatási, műszaki fejlesztési munkái az oktatott tárgyakhoz kapcsolódtak. A tervei szerint megvalósult létesítmények (215 km erdészeti út, 3 víztározó, 3 fűrésztelep) gyakorlati tapasztalat szerzésére biztosítottak lehetőséget.

1971-ben Adatok a magyar erdőgazdasági vontatócsörlő kialakításához c. disszertációval elnyerte az egyetemi doktori címet.

Kezdeményezésére indult el a tanszék keretében működő Hidegvízvölgyi Erdészeti Hidrológiai Állomás létesítése, amely kedvező kutatási lehetőségeket nyújt.

1981-1984 között az EFE Erdőmérnöki karának dékán helyettese. 1984-től 1993-ig az EFE Erdőmérnöki Kara Erdőhasználati és Feltárási, illetve átszervezés után az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék vezetője.

1975-1977 között kollégiumi igazgató, 1984-1990 között a Jegyzetsokszorosító Részleg vezetője, 1993-1997 között a Pilisi Parkerdőgazdaság igazgatósági elnöke.

25 könyvrészlet és egyetemi jegyzet írásában vett részt.

Munkáját Erdészeti és Faipari Egyetem kiváló dolgozója (1965, 1976), Pedagógus Szolgálatért Emlékérem (1996), Kaán Károly Emlékérem (2002), Pro Aqua Emlékérem (2007) adományozásával ismerték el.

1996-ban vonult nyugállományba.

Ravai János (Torda, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 35 Magnolia Dr., Parksville B.C., V9P2V6, Canada

Oklevél száma: Kelte: 1959. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg.

1959-1960 között a Forestal, Forestry and Engineering International erdőmérnöki vállalatnál útkijelöléssel és felméréssel foglalkozott.

1960 és 1962 között Tahsis Erdőipari Vállalatnál térképezéssel, fafelméréssel, út- és vágásterület kijelöléssel foglalkozott.

1962-ben Kanada egyik legnagyobb faipari vállalatánál, a MacMillan Bloedel Ltd-nél, erdőmérnökként nyert alkalmazást. Itt 1982-ig között különböző termelési körzetekben, különböző beosztásokban dolgozott: Queen Charlotte Szigeteken erdőmérnök helyettesként, Vancouver Sziget – Kelsey Bayen tervezőmérnökként, Vancouver Sziget – Port McNeillen főmérnökként.

1982-1984: The Corporation of the North Cowichan, Vancouver Sziget (Duncan), főmérnök. Itt a város 7000 ha-os erdős területéért volt felelős.

1984-1992 között egyéni vállalkozóként dolgozott (Ravai Consulting Ltd). Ez idő alatt megszervezte a helikopteres fakitermelést Tsimpson Indián Rezervátumban, Nanaimoban (B.C) farakodót tervezett, Victoriában fűrészüzemet tervezett és üzemeltetett, valamint ugyanitt karácsonyfa ültetvényt tervezett és kivitelezett.

1992-1994 között az Erdészeti Minisztérium MacKenzie körzetében erdőmérnökként dolgozott.

1994-2000-ig egyéni vállalkozóként dolgozott ismét.

2000-től nyugdíjas. Fiának adta át a vállalatot, aki szintén erdőmérnök lett.

Reisz József (Gyöngyös, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 3200 Gyöngyös, Zöldfa u. 22.

Oklevél száma: Kelte:

Kiállította:

1954 és 1956 között hallgató a soproni Erdőmérnöki Főiskolán, amikor is elhagyja az országot és Svédországban telepedik le. 1957-ben nyári erdei munkásként dolgozik Kostán, Dél-Svédországban, majd ugyanebben az évben erdei munkás tanfolyamra iratkozik be Skinnskattebergbe. 1957 és 1960 között a stockholmi Királyi Erdőfőiskola hallgatója. 1960.-ban felfedezte a belső zsugorodású repedésmentes faanyagot. 1962.-ben megkapta a „Távozási Bizonyítvány”-t, ezzel egyidőben megkapta a „magister” akadémiai fokozatot is.

1961-1962 között erdőbecslőként dolgozik Észak-Svédországban.

1962.-ben helyettesítő tanárként dolgozott különböző középiskolákban Stockholmban és környékén.

1963. és 1966. között ügyintéző egy életbiztosító társaságnál., majd 1967-ben elvégzett egy 6 hetes, központi átképző tanfolyamot, így 1968.-ban földmérőként dolgozott Dél-Svédországban.

2001-ig, nyugdíjazásáig, technikai alkalmazottként dolgozott Németországban.

Reményfy László (Oros, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Babocsay u. 39.

Oklevél száma: 20/1959 Kelte:

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Amikor 1951 nyarán, harmadév végén „rövid úton” tudomására hozták, hogy a továbbiakban nem számítanak rá az ágazatban, az építőiparban helyezkedett el és ott dolgozott 1961-ig kubikos, technikus, majd építésvezető beosztásban. Az akkori nagy építkezéseken szívesen fogadták az erdészeket; sok kiváló erdőmérnökkel dolgozott együtt, akik szintén nem voltak kívánatosak az ágazatban. Elsőként épített vasbeton csövekből víznyomó vezeték, mely ma is híven szolgálja Székesfehérvár vízellátását Kincsesbánya karsztvizeiből.

1958-59-ben volt alkalma befejezni a főiskolát. Erdész pályafutását a Mátrai Erdőgazdaságnál

kezdte, erdőművelő munkakörben. Mozgalmas időszak volt, még a háborúban elmaradt nevelővágásokat is végezték, miközben nagy területű erdőtelepítés is a feladatuk volt. Ekkor tették az első lépéseket a vegyszerek alkalmazása terén is.

Az ágazatban akkoriban szokásos folytonos átszervezések miatt 1966-ban ismét az építőiparhoz igazolt át. 1971-ig a Visontai Erdőművet építette.

Második erdész korszakát az Egri Erdőrendezőiség üzemtervezőjeként 1991-ig töltötte. Ekkor alapították ki az üzemtervezés mostani rendszerét.

Egzsztenciáját politikai okokból bizonytalannak érezvén, 1983-ban belterületi favágásra szerzett szakképesítést. E mesterségnek mai napig hasznát látja.

Különböző sajtótermékekben kritikus hangvételű írásaival szerepel. Építőipari tevékenységét az akkoriban divatos „sztahanovista” kitüntetéssel, az erdészetit pedig Pro Silva Hungariae díjjal honorálták.

Rodek Márton (Tótszentmárton, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: 8868 Letenye, Fenyő u. 31.

Oklevél száma: 13/1959

Kelte: 1959. június 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959 júliusától a Dél-zalai Erdőgazdaság (nagykanizsa) Budafai Erdészeténél, majd az 1964 októberében történt átszervezés folytán – jogutód – letenyei erdészetnél erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott 1966 novemberéig. E dátumtól nyugdíjazásáig, 1994-ig a ZEFAG letenyei Erdészet és Furnérüzem erdészeti igazgatójaként tevékenykedett.

Az átszervezések időszakában alakult ki a Budafai arborétum (1969-1978), amely komoly kihívást jelentett a fiatal szakember számára. Ehhez kapcsolódik „A Budafai arborétum” c. könyv kiadása, melyet még három munkatársával állítottak össze. (1983). Más, de szerepkörét tekintve hasonló volt a Kistolmácsi turisztikai központ megépítése és üzemeltetése (1990-1995), amely a lehetőségek közcélú célra történő hasznosítását tette lehetővé.

A munkaviszony utolsó egyharmada a korábbi lemaradások pótlásából állt. Két vadászház, a (budafai és kistolmácsi) felújítása a vadászati ágazatot tett teljessé és üzemképesebbé.

A munkája sikerének kibontakozását meggátolta az 1975. januári tömeges autóbaleset, ahol maradandó sérüléseket szenvedett.

Elismerés: Kiváló Dolgozó: 1961, 1967; Erdészet Kiváló Dolgozója: 1969, 1973, 1977;

Minisztériumi Kiváló kitüntetés: 1982, 1987; Munkaérem-érem Ezüst Fokozata: 1987.

Az OEE tagsága 1959. óta folyamatos. Az ERDŐ szakfolyóirat szerkesztőbizottságának 1980-1985 között volt tagja.

Rónay Sándor (Salánk, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: #1408 – 1020 View Street, Victoria, BC, V8V 4Y4 Canada.

Oklevél száma: kelte: 1959.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdészeti oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1961-ben Mesteri Diplomát szerzett szintén a British Columbia Egyetemen. A tézis témája: A Douglasz fenyő (*Pseudotsuga taxifolia*), a Nyugati Tsuga (*Tsuga heterophylla*) és a Nyugati Vörös cédrus (*Thuja plicata*) fenyők korona típusai mint a légi fotókon felismerhető karakterisztikák.

1961 -66 a British Columbia Erdészeti Minisztérium alkalmazta. Feladata: természetes úton való erdőfelújítások kiértékelése, majd a Nyugati Fehér Fenyő (*Pinus monticola*) rozsdá gomba elleni antibiotikus permetlé hatékonyságának kiértékelése volt.

1967 – 68 a MacMillan Bloedel papír és fűrész gyárnak dolgozott a vállalat növedék táblái pontosságának javításával foglalkozott.

1968 –tól a British Columbia Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Minisztériumhoz került. 1974-ben az Oregon Állami Egyetemen Közgazdaságot tanult, majd ezt követően a Mezőgazdasági Minisztérium Közgazdasági Osztályán dolgozott. 1979-től a minisztérium Számítógép és Informatika részlegét szervezte meg és vezette 1989-ig. 1989-95 között a Minisztérium Statisztika Osztályán dolgozott.

1995-ben ment nyugdíjba.

Skerlanicz Sára (Győrszentmárton, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Ifjúság krt. 47.

Oklevél száma: 7/1959 Kelte: 1959. június 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959. július 1.-től az Erdőgazdasági és Faipari Értékesítő és Készletező Vállalat (ERDÉRT) lőrinci fatelepén dolgozott műszaki gyakornokként, majd kereskedelmi tisztviselőként.

1960. október 16.-án áthelyezéssel az OEF Állami Erdőrendezés Győri Erdőfelügyelőség osztályára került erdőfelügyelőként. 1985 szeptemberében rokkantnyugdíjas lett. 2005-ig adminisztratív munkát végzett a Győri Erdőfelügyelőségen.

Szamosi Gábor (Budapest, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 2232 Birch Road Duncan BC. V9L-3C5

Oklevél száma: Kelte: 1959. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1956-ban hagyta el szülőföldjét, mint fiatal soproni erdőmérnök hallgató. Az erdőmérnöki oklevelet

1959-ben szerezte meg.

Fiatal végzősként nem volt könnyű munkát szerezni az erdőmérnöki pályán a gyenge angol nyelvtudás miatt. Erdei fizikai munkára állt be egy kis fakitermelő vállalatnál (L&K Lumber BC); itt rönkölként dolgozott; itt tanulta meg a fűrészgépek kezelését, melynek mai napig hasznát veszi. Három hónap munka után egy szakszervezeti sztrájk miatt a munkája befejeződött. A Forestal International Ltd-hez került és itt dolgozott két hónapig, mint faállomány becselő.

Több erdészeti tapasztalattal a háta mögött sikerült munkát szereznie a BC. Forest Products vállalatnál, ahol 1959 és 1963 között dolgozott segédmérnöként, kartográfus és felmérő munkakörökben.

1963-tól 1991-ig a MacMillan Bloedel Ltd.nél dolgozott, Vancouver szigetén különböző részlegeknél mint tervező mérnök. Utak tervezésével, felmérésével, vágásterületek kijelölésével, hidak tervezésével, őserdők feltárásával, drótkötélpályák tervezésével foglalkozott.

1991-ben megalapította önálló irodáját és 2002-ig dolgozott tanácsadóként. 2002-ben nyugdíjba vonult. Ez utóbbi 10 évet tartja élete legboldogabb szakaszának.

Szántó Gábor (Kisújszállás, 1933) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 kaposvár, Losonc köz 15.

Oklevél száma: 2/1959

Kelte: 1959. június 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959-1968 között a Középsomogyi-, illetve Délsomogyi Állami Erdőgazdaságnál (Kaposvár) műszaki vezető, erdőművelési, erdőhasználati, fagyártmánytermelési, értékesítési területen dolgozott. Két tanévben az Erdőmérnöki Főiskola megbízott instruktora volt, ami ténylegesen egy évtizedre terjedt ki.

1968-1995 között 26 éven át a MÉM Kaposvári Állami Erdőrendezőségnek, 1979-től a Kaposvári Erdőfelügyelőség igazgatója. Működési területén 1970/1971-re elkészítette az összes üzemtervezetlen erdőre az üzemterveket (erdőterveket), melyek eredményeképpen jelentősen gyarapodott az erdőterület és az élőfakészlet.

Vezetése alatt készítették el az első vadgazdálkodási üzemterveket. Ennek eredményeképpen jelentősen megnövekedett a vadállomány és világrekordok is születtek gímszarvasból valamint a lábodi vadgazdaság 1994-ben Edmond Blanc díjat kapott.

Részt vett Somogy megye és Dél-Dunántúl faipari fejlesztésének előkészítésében. Részes volt 4 tájvédelmi körzet kialakításának, egy tucatnyi országos jelentőségű természetvédelmi terület, három erdőrezervátum védetté nyilvánításának. Megszervezte Somogy megye parkerdő hálózatának és zöldövezeti terveinek elkészítését, állami finanszírozását.

Tagja volt a felettes minisztérium vadgazdálkodási és erdészeti ügyekkel foglalkozó törvényelőkészítő szakmai munkabizottságának, az erdőbirtokossági társulatokról szóló törvény megszületéséig. Tudományos munkája, szakmai publikációi 2 önálló könyvként, 2

könyvrészletként, 23 szakcikként jelentek meg. Munkásságát két alkalommal a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, Bedő Albert emlékéremmel és több más kitüntetéssel ismerték el.

Tengely Béla (Arló, 1935) okleveles erdőmérnök

Címe:

Oklevél száma: kelte:

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Veress Gábor (Besenyőtelek, 1933) okleveles erdőmérnök

Címe. 30 Stewart Place, Euroka NSW 2440, Australia

Oklevél száma: Kelte:

Kiállította.

Weil József (Pécs, 1933) okleveles erdőmérnök

Címe: 8229 Csopak, Berekháti u. 67.

Oklevél száma: 6/1959 Kelte: 1959. június 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg.

1959-1967 között a balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaságnál tervező mérnökként dolgozott a Balaton-környéki Fásítási tervezőcsoportban.

1967-1970 között a nyugat-magyarországi Erdőgazdasági és Faipari Egyesülés, termelési és fejlesztési előadója voltam.

1970-1974 időszakban a Balaton felvidéki Erdő és fafeldolgozó Gazdaság, Keszthely, termőhelyfeltáró munkakört töltötte be.

1974-1993 között a MÉM Veszprémi Erdőfelügyelőségénél erdőfelügyelő, majd osztályvezetői beosztása volt.

Részt vett több mérnök-továbbképzésen: 1966-ban a Mezőgazdasági mérnöktovábbképző Intézetben Talajvédelemből, 1969-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki karán fotogrammetria alkalmazása az erdőgazdálkodás témakörben, 1970-ben ugyanitt termőhelyfeltárás témakörben, majd 1972-ben erdészeti tájrendezés-tájfásítás témakörben, 1986-ban pedig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium által előírt szakigazgatási vizsgát tett.

Veszprém város zöldövezet tervezésében való részvételért, 1965-ben Veszprém Megyéért oklevelet és ezüstérmét kapott.